

دَوَّعَاو

نزا له قورئان وسونهت

نووسینی:

هه ژار بو لای الله - سبحانه وتعالی - د. سه عید
ئیبین عهلی ئیبین وهب ئەلقه حتانی

دۆعاو نزا له قورئان

وسونهت

نوو سینی:

ههزار بو لای الله - سبحانه و تعالی - د. سه عید ئیین

عهلی ئیین وه هب ئهلقهحتانی

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

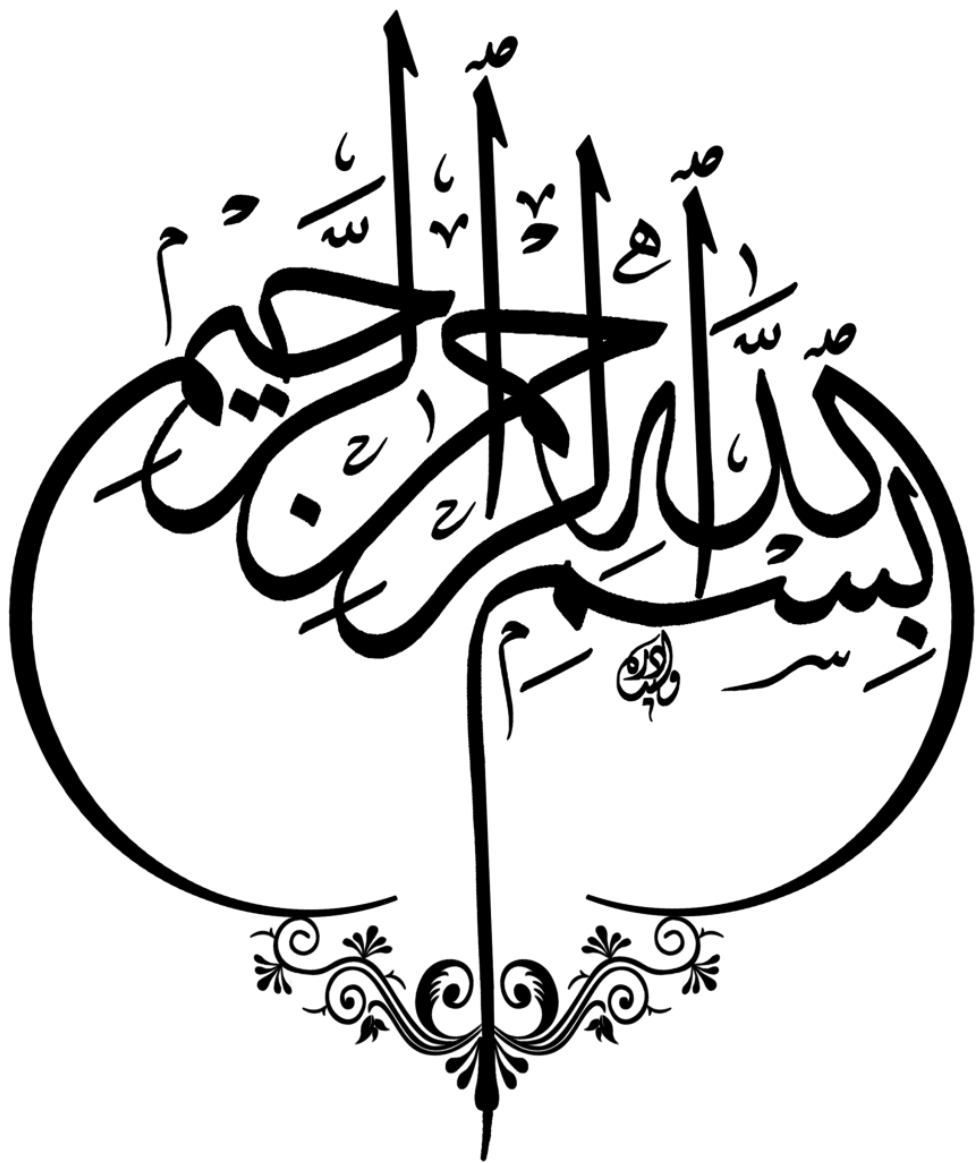
P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

دؤعاو نزا له قورئان وسونهت

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: 180]

واته: ﴿خودا خاوهنی ناوه جوان و پیرۆزه‌کانه، جا (تهی
ئیمانداران) بهو ناوانه دؤعا و نزا بکهن و هاناو هلاوار بؤ ئه و زاته
بهرن، واز بهینن له‌وانه‌ی که له ناوه پیرۆزه‌کانی خودا ئیلحاد ده‌کهن
(سیفیهت و ناوه‌کانی خوا به‌کارده‌هیئن بؤ غهیری خوا، یان نکۆلی له
ناو و سیفیهت‌ه‌کانی په‌روه‌ردگار ده‌کهن)، له ئاینده‌دا پاداشتی ئه و کارو
کرده‌وانه‌یان وه‌رده‌گرن که ئه‌نجامیان ده‌دهن﴾¹

¹سورة الأعراف: 180].

نەلباتين	نەلزاهير	نەلناخير	نەلنەھول	اللھ
نەلمەجيد	نەلغەزيم	نەلموتەعال	نەلنەعلا	نەلعلی
نەلخەبیر	نەلعلیم	نەلبەسیر	نەلسەمیع	نەلکەبیر
نەلموقتەدیر	نەلقادر	نەلقەدیر	نەلغەزیز	نەلحەمید
نەلحەلیم	نەلحەکیم	نەلغەنی	نەلمەتین	نەلقەوی
نەلرەقیب	نەلتەواب	نەلغەفار	نەلغەفور	نەلغەفو
نەلموجیب	نەلقەریب	نەللەتیب	نەلحەفیز	نەلشەھید
نەلسەمەد	نەلسەید	نەلشەکور	نەلشاکیر	نەلوھود
نەلھادی	نەلحەسیب	نەلجەبار	نەلقەھار	نەلقاھیر
نەلوھاب	نەلبەر	نەلسەلام	نەلقودوس	نەلحەکەم
نەلرەنوف	نەلنەکرەم	نەلکەریم	نەلرەحیم	نەلرەحمان
نەلقەھیوم	نەلحەی	نەلرەزاق	نەلرەزیق	نەلقەتاح
نەلنەحەد	نەلوأحید	نەلمەلیبیک	نەلمەلیک	نەلرەب
نەلموسویر	نەلبارینە	نەلخەلاق	نەلخالیق	نەلموتەکەبیر
نەلوھکیل	نەلموقیت	نەلموحیت	نەلموھەیمین	نەلموئیمین
نەلرەفیق	نەلجەمیل	نەلحەق	نەلوأسیع	نەلکافی
نەلباسیت	نەلقابیز	نەلنیلاھ	نەلسیتیر	نەلحەیی
نەلمەنان	نەلموبین	نەلمونەخیر	نەلموقەدیم	نەلموعتی
مالیک	نەلشافی	نەلنەسیر	نەلمەھولا	نەلوھلی
نور نەلسماوات و نەلنەرز			جامیع نەلناس	
بەدیع نەلسەماوات و نەلنەرز ²			زو نەلجەلال و نەلنیکرام	

² سەیری ئەم ناوانەمی پەرورەدگار بکە لەگەڵ بەلگەکانیان لە کتییی: (شرح أسماء الله الحسنى في ضوء الكتاب والسنة).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا،
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الذِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا. أَمَّا بَعْدُ:

نہم کتیبہ پوختہی کتیبی ((الذکر والدعاء والعلاج بالرقی من الکتاب
والسنۃ))³، ہشی نزاکردنم پوخت کردہوہ، بوئہوہی سوود و مرگرتن لئی
ناسان بیت، و ہندیک نزا و سوودی ترم بوی زیاد کرد کہ سوود بہ خشہ بہ
ویستی پیر و ہر دگار و داواکارم لہ خوای گہورہ - عز و جل - بہ ناوہ جوان
و سیفہتہ بہر زہکانی یارمہتی دہرم بیت نہم کارہ بہ دل سووزی بو
رہزما ہندی نہو بیت، نہو تو اندارہ لہ سہر و ہلامدانہوہی نہم نزاہہ.

وَصَلَّى اللَّهُ، وَسَلَّمَ، وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ، وَأَصْحَابِهِ،
وَأَتْبَاعِهِ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

نووسینی:

سہ عید نبین علی نبین و ہب نہلقہحتانی

³ الحمد لله ، کتیبی « الذکر والدعاء والعلاج بالرقی من الکتاب والسنۃ » چاپکراوہ لہ گہل بریاردان لہ سہر
فہر موودہکانی لہ چوار بہرگدا: الأذکار ((حصن المسلم)) لہ بہرگی یہکم و دووہم، نزا لہ سنیہم،
وچار سہر کردن بہ روقیہ لہ بہرگی چواہم.

فهزل وپله‌وپایه‌ی دؤعا ونزا کردن:

خوای گه‌وره ده‌فهر مویت:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾⁴، واته: ﴿وه په‌روه‌ردگار تان فه‌رموو‌یه‌تی: لیم بیارینه‌وه وه لامتان ده‌ده‌مه‌وه به‌پراستی نه‌وانه‌ی خو‌به‌گه‌وره ده‌زانن که‌بمپه‌رستن بیگومان به‌سه‌ر شو‌ری ده‌چنه دؤزه‌خه‌وه﴾.

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: 186]

واته: ﴿نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نه‌گه‌ر به‌نده‌کانم پرسیارت لیکن دهر باره‌م، نه‌وه من نزیکم لیان‌وه، به هاناو هاواری دؤعا گوین‌وه ده‌چم هه‌ر کاتیک لیم بیارینه‌وه و نزا بکن، ده‌با نه‌وانیش به‌ده‌م بانگه‌وازی منه‌وه بین و باوه‌ری دامه‌زرا و به من به‌ینن، بو نه‌وه‌ی ریگای هوشیاری و ناگایی بگرنه‌به‌ر (بو به‌ده‌سته‌پینانی سه‌ره‌رزی و سه‌رفرازی هه‌ردوو جیهان).﴾⁵

⁴ الحاکم 1/ 541، و زوائد مسند البزار 442/2، ژ 2177، والطبرانی له الدعاء 1435، و الهیثمی له مجمع الزوائد 179/10 ده‌لنیت: ((ئیسناده‌که‌ی الطبرانی حید-ه)).

⁵ سورة البقرة : 186.

ويُغهمبهر - صلى الله عليه وسلم- دهفهر مويت: پهرستن بر يتيه له
دو عا و نزاكردن پهر وهردگار تان فهر موويه تي: ((ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ))⁶،
واته: ﴿يُؤِوه هاناو هاوار بؤمن بهينن؛ ئه وه من دو عاو نزا تان گيرا ده كه م﴾⁷. و
- صلى الله عليه وسلم- دهفهر مويت: «خو اي گه و ره به شهرم و به خشنده بيه
و شهرم ده كات ئه گهر به نده يه ك ده ستي پارانه وه ي بؤ لا به رز بكاته وه، به به تالي
ده ستي بگير پته وه»⁸. و - صلى الله عليه وسلم- دهفهر مويت: «هيچ
مسولمان يك نيه كه نزا يه ك بكات كه گونا ه و پچراني په يوه ندي خزما يه تي تيدا
نه بيت، ئه وا خو اي گه و ره يه كي ك له م سى شته ي پيده به خشيت: يان ئه وه تا ههر
له دونيا - له نزيك ترين ما وه - نزا كه ي وه لامده در پته وه، يان داوا و نزا كه ي بؤ
هه لده گير يت بؤ قيامه ت، يان ئه وه تا هينده ي نزا كه شه ر پكي لي دو و ر
ده خري ته وه» و وتيان: كه واته زور نزا ده كه ين؟ فهر مو ي: «خو اي گه و ره
زياتر پادا شتتان ده داته وه».

نادابه كاني نزا كردن و هو كار ه كاني و ه لامدانه وه ي⁹:

⁶ ابو داود 2/ 78 ژ 1488 و الترمذي 5/ 557 ژ 3556 و ابن ماجه 2/ 1271 ژ 3865، و ابن حجر ده لئيت: (سه نه ده كه ي - جي ده -)، و ه ئه لباني به سه حيجي داناه وه له صحيح الترمذي 3/ 179.

⁷ الترمذي 5/ 566، و 5/ 462 ژ 3573، و أحمد 3/ 18 ژ 11150، و ئه لباني به سه حيجي داناه وه له صحيح الجامع الصغير 5/ 116، و صحيح سنن الترمذي 3/ 140.

⁸ سه ير ي سه ر چا وه بكه، 3/ 863 - 926.

⁹ سه ير ي ئه م نادابانه و هو كاري و ه لامدانه وه ي نزا بكه له سه ر چا وه ئه سليه كه دا، 3/ 927 - 975.

1- ئیخلاس و دلسۆزی بۆ خوای گهوره.

2- دهست پیکى به همد و ستایشی خوای گهوره بیت، پاشان سه لاوات بدات له سه ر پینغه مبه ر - **صلی الله علیه وسلم** -، به سه لاواتیش کۆتایی به دوعاکه ی بهینتیت

3- نزا کردن به دلنیایی وجهتکردنه وه، ویهقین وبی گومان بوون له وه ی وه لامده دریته وه.

4- بهرده و امبوون و کۆلنه دان له نزاکردندا و پهله نه کردن له وه لامدانه وه ی.

5- ئاماده بوونی دل له نزا دا.

6- نزا کردن له کاتی خوشگوزهرانی و نارحه تی -تهنگانه-.

7- تهنها ده بیت له خوای گهوره داوا بکات و به تهنها له نهو بیاریته وه.

8- نزا نه کردن له سه ر خیزان و مال و سامان و نه فس.

9- نزمکردنه وه ی دهنگ به شیوازیک نه زور بیده گانه بیت و نه زور به دهنگی بهرز بیت

10- داننان به تاوان و گونا هه کان، و داوای لیخوشبوون له خوای گهوره لییان، و داننان به نیعمه ته کان، و سوپاسکردنی خوای گهوره له سه ریان.

11- زور له خونه کردن بۆ ریکه ستنی سه روا و کۆتایی رسته کان له کاتی نزا دا.

12- کزۆلی و زه لیلی و خشوع و به هیوا بوون و ترسان له کاتی نزاکردندا.

13- گڙانهوهی مافهکان بۆ خاوهنهکانیان له گه‌ل تهوبه‌کردن.

14- سئ جار دۆ عاکانی دوباره بکاتهوه

15- رووکردنه ئاراسته‌ی قیبله.

16- بهرزکردنهوهی دهسته‌کان له‌کاتی نزاکردندا.

17- دهستنوێژ گرتن له‌پیش نزاکردن

18- سنوور تینه‌په‌راندن له‌ نزاادا.

19- سه‌رته‌تا نزاکار نزا بۆ خۆی بکات ئه‌گه‌ر ویستی نزا بۆ که‌سیکی

تر بکات.¹⁰

20- له‌ خوای گه‌وره‌ بپارێته‌وه به‌ ناوه‌ جوانه‌کانی، وسیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی، یان به‌ کرده‌وه‌یه‌کی چاکی خودی به‌نده‌ی نزاکار، یان به‌وه‌ی داوا بکات که‌سیکی چاک نزای بۆ بکات به‌مه‌ر جێک زیندوو بێت و ئاماده‌ بێت.

21- ده‌بێت خواردن و خواردنه‌وه‌ و پۆشاکه‌که‌ی هه‌لآل بێت.

22- نابێت نزاکه‌ی داوای گونا‌ه‌کردن و په‌چرانی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی

تێدا بێت.

¹⁰ هاتوووه‌ که‌ پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- سه‌رته‌تا نزای بۆ نه‌فسی خۆی کردووه‌، وه‌سه‌روه‌ها

هاتوووه‌ که‌ سه‌رته‌تا نزای بۆ نه‌فسی خۆی نه‌کردووه‌، وه‌کو نزاکردنی بۆ ئه‌نسه‌س وئینین عه‌باس وئوم ئیسماعیل وه‌ند، بۆ ورده‌کاری زیاتر له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌هه‌ بره‌وانه‌: شرح النووي لصحیح مسلم 15 / 144، و تحفة الأحوذی

شرح سنن الترمذی 9 / 328، و فتح الباری شرح صحیح البخاری 1 / 281.

23- فەرمان بە چاکە ونههه له خراپه بکات.

24- دوور کهوتنهوه له ههموو گوناهاهکان.

ئهو کات و حال وشوینانههه که دو عای تیدا گیرایه 11:

1- شهوی قهدر.

2- سیههکی کۆتایی شهو

3- لهپاش نوێزه فەرزەکان.

4- لهنیوان بانگ وقامهت.

5- ماوهیهکی دیاریکراو له ههموو شهویکدا.

6- لهکاتی بانگدان بو نوێزه فەرزەکان (لهپاش تهواو بوونی بانگهکان).

7- لهکاتی باران بارین

8- لهکاتی ریکخستنی ریزهکان بو جهنگان لهپیناو خوای گهوره.

9- ساتیکی دیاریکراو له رووی ههینی.

ویهسه ندرین بوچون ئهوهیه که کۆتا ماوهی عهسره له روژی ههینی،
وه ئهش گونجیت کاتی وتاردان و نوێژی ههینی بیت.

10- لهکاتی خوار دهنهوهی ئاوی زه مزه به نییهنتیکی راست گۆیانه له

الله

¹¹ سهیری ئهو کات و حالهت وشوینانههه بکه لهگهڵ بهلگهکانیان به وردهکاریهوه له کتیهکهدا : 3 / 975 - 1117.

11- لهکاتی سوجه بردندا.

12- لهکاتی ههستان له خهی شهودا، ونزا کردن بهو نزیانهی له سونهندا هاتوو.

13- نهگهر بهدهستووژموه خهوت پاشان شهو ههستا ونزای کرد.

14- نزا کردن لهپاش ووتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) واته: (هیچ پهراویک شایستهی پهراستن نیه به ههق وراستی جگه له تو، پاک و بیگهردی بو تو یا الله، من له ستهمکاران بووم).

15- دوعا کردنی خهکی بو کسی مردوو.

16- نزا کردن لهپاش ستایشکردنی خوی گهوره و سه لاواتدان لهسهه پیغمبهه - **صلى الله عليه وسلم** - له تهحیاتی کو تاییدا.

17- لهکاتی نزا کردن وداوا کردن له خوی گهوره بهناوی مهزنی نهگهر بهو ناوه داوای لئیکریت وه لام ده داتهوه، ونهگهر بهو ناوه پهراوی لئیکریت ده بهخشیت.¹²

18- نزا کردن مسوئمان بو مسوئمانیکی تر لهکاتی ناماده نه بوونی.

19- نزی روژی عههفه له عههفه.

20- نزا کردن له مانگی ره مهزان.

¹² ناوی مهزنی خوی گهوره له فهرمودهی ژماره 203 و 104 و 105 لهم کتیبهدا باسکراوه.

21- نزاکردن له کاتی کۆبوونهوهی مسولمانان له کۆرو و کۆمهلی زیکر و یادی خوای گهوره.

22- نزاکردن له کاتی تووشبوون به نارحەتی و کارەسات ئەمیش به ووتنی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ اجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي ، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا) واتە: (ئیمه مولکی خوداین و هەر بۆ لای ئەویش دهگهڕێینهوه، خودایه پاداشتم بدهر هوه لهم موسیبهتهدا و شتیکی باشترم بۆ بخهره شوینی).

23- نزاکردن له کاتی نزیکبوونهوهی دل له خوای گهوره، و به هیزبوونی ئیخلاص و دلسۆزی بۆ ئەو زاته.

24- نزای ستهملیکراو له ئەو کهسهی ستهمی لیکردوه.

25- نزای دایک و باوک بۆ منداڵهکهی، و له سهڕ منداڵهکهی.

26- نزای ریبوار -موسافیر-.

27- نزای رۆژووگر ههتاوهکو رۆژوووهکهی دهشکینیت.

28- نزای رۆژووگر لهو کاتهی رۆژوووهکهی دهشکینیت.

29- نزای لیقهوماو و بی دالده.

30- نزای فهڕمانر هوی دادپهروه.

31- نزای مندالی چاک بۆ دایک و باوکی.

32- نزاکردن لهپاش دهستووێژگرتن بهو شیوهیهی له سونهتدا هاتوه.

33- نزاکردن لهپاش فریدانی بهردهکان له (الجمرة الصغرى).

34- نزاکردن لهپاش فریدانی بهردهکان له (الجمرة الوسطى).

35- نزا کردن له نیو که عبه، و هر که سیک نوژ و نزا بکات له نیو
حیجری نیسما عیلدا ئەوا و هکو ئەوه وایه له نیو که عبه دا نوژی کرد بیت؛
چونکه حیجر به شییکه له که عبه.

36- نزا کردن له سهر سهفا.

37- نزا کردن له سهر مهره.

38- نزا کردن له (ئهلمه شعر ئه لحرام) - له موزده لیفه-.

وئیماندار له پهرو مردگاری دهپاریتهوه له هر شوینیک بیت، خوی
گهوره - عز و جل - دهفهر مویت:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا
بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾ [البقرة: 186]

واته: ﴿ئهی پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ئه گهر بهنده کانم
پرسیارت لییکه ن ده رباره م، ئەوه من نزیکم لییانه وه، به هانا و
هاواری دؤعا کانیا نه وه ده چم هر کاتیک لیم بیارینه وه و نزا بکن،
دهبا ئەوانیش به دەم بانگه وازی منه وه بین و باوه ری دامه زرا و به
من بهینن، بۆ ئەوهی ریگای هۆشیاری و ئاگایی بگرنه بهر (بۆ
به دهسته بینانی سهر به رزی و سهر فزازی ههردوو جیهان).﴾¹³، به لام ئەم
کات و حالهت و شوینانه تاییه تهنه دیه کی زیاتریان هیه بویه پیویسته
مسولمان زیاتر سوور بیت له نزا کردن تیاندا.

¹³ سورة البقرة : 186.

زاکردن له قورئان وسونهت

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾ [الفاتحة: 1-7]

- 1- ﴿بهناوی خوای بهخشندهی میبره بان (1) هه موو ستایشیک -
همدیك - بۆ خوای گه وره په روه ردگاری جیهان (2) بهزه ییدارتیرین،
میبره بانترین (3) خاوه ن و سه رداری لیپرسینه وه و پاداشتدانه وه -
رؤژی قیامهت - (4) ئیمه به ته نها تۆ ده پهرستین و به ته نها داوای
یارمه تی له تۆ ده که یین (5) پړنمو یینیمان بکه بۆ سه ر پړگای راست (6)
* پړگای ئه وانهی که تۆ به ره که تت پیا یان به خشیووه؛ نه ک پړبازی
ئه وانهی که خه شم وقینیا ن لیگیراوه ونه پړبازی ئه وانه ییش که گو مپرا
بوون (7)﴾¹⁴.

﴿... رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: 127]

¹⁴ سورة الفاتحة.

2- واته: ﴿پهروهردگارا کار وکردهوهکانمان لى وهربگره و له ریزی چاکهکانماندا تۆمارى بکه، چونکه بهراستی تۆ خوايهکی بیسهرو زانایت﴾. 15.

﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: 128]

3- واته: ﴿و تهوبه و پەشیمانیمان لى وهربگره، بیگومان تۆ خوايهکی تهوبه وهرگرو میرهبان و دلۆفانیت﴾. 16.

﴿... رَبَّنَا عَاتِبْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: 201]

4 - واته: ﴿پهروهردگارا له دنیادا خیر و چاکه و نازو نیعمهتمان پی بیخشه و، له قیامهتیشدا له نازو نیعمهتهکانی بههشت بههرمهندان بکه و، له سزای ناگری دۆزهخ بمانپاریزه﴾. 17.

﴿... سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: 285]

5- ﴿گوپرایه ل و ملکهچین (بۆ بهدیینهرمان) پهروهردگارا لیخوش بوونی تۆمان دهویت و سهرنهجام ههر بۆ لای تۆیه گهرا نهوه﴾. 18.

¹⁵ سورة البقرة : 127 .

¹⁶ سورة البقرة : 128 .

¹⁷ سورة البقرة : 201 .

﴿... رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: 286]

6- واته: ﴿(هەر بۆیه ئیمانداران دهئین): پهروهردگارا؛ لیمان مهگره نهگره فراموشیمان بهسهردا هات یان گوناوه ههلهیهکمان له دهست قهوما، پهروهردگارا؛ ئهرکی سهخت و کاری گران مهده بهسهرماندا وهکو ئهوهی داوته بهسهر ئهوانهی پیش ئیمهدا، پهروهردگارا؛ ئهرکیک مهده بهسهرماندا له تواناماندا نهییت، توشی بهلاو ناخوشیهکمان مهکه تواناو هیزو ههناومان لی بیرییت، گوناهمان بسپهوه و چاوپوشی بکه له ههلهو تاوانهکانمان و دای پۆشه، (داواکارین) بهزهییت بیتهوه پیاماندا، پهحمان پی بکه، ههر تۆ پشت و پهناو یاریدهری ئیمهیت، جا بۆیه داوا دهکهین سهزمان بخهیت بهسهر قهومی کافرو خوانهناساندا﴾¹⁹.

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ [آل عمران: 8]

¹⁸ سورة البقرة : 285.

¹⁹ سورة البقرة : 286.

7- واته: ﴿ثهوانه دهئین﴾ پهروهردگارا.. دواى نهوهى كه هیدایهت و پړنموویت کردین، دلّهکانمان لامده له پړگه پراست و له پهحمهت و بهخششى تایبهتی خوت بههرهوهرمان بکه، چونکه بهراستی تو بهخشنده و بهخشینهری.﴿20

﴿... رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [آل عمران: 16]

8- واته: ﴿پهروهردگارا، بهراستی ئیمه ئیمان و باوهرمان هیناوه، ده له گوناوهکانمان خوش بیه و له ناگری دوزهخ بمانپاریزه﴾.21

﴿... رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [آل عمران: 38]

9- واته: ﴿پهروهردگارا نهوهى چاک و پاکم پڼ بیهخسه، بهراستی تو بیسهری دوعا و نزایت﴾.22

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: 53]

10- واته: ﴿(نهوسا وتیان): پهروهردگارا ئیمه باوهرمان هیناوه، بهوهى داتبهزاندووه و پهوانهت کردووه، شوینکهوتهی

²⁰سورة آل عمران : 8.

²¹سورة آل عمران : 16.

²²سورة آل عمران : 38.

پیغمبره که شتین، ده تۆیش له ریزی شایه تهکانی (که یاندنی بهرنامه که تدا) تۆمارمان بکه. 23

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران: 147)

11- واته: ﴿پهروهردگارا له گوناھو ههلهکانمان ببوره و له زیادهپهروی کاروبارمان خووش ببه، دامهزراومان بکه، سه زمان ببه بهسهر ئه م گه له بیباوهردا.﴾ 24.

﴿... رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (141) رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (142) رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ (143) رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ (144) (آل عمران: 191-194)

12- ﴿ئهوانه یادی خوا ده کهن له کاتیگدا که به پیوهن یان دانیشتوون یان پراکشاوون (له هیچ حاله تیگدا یادی ئه وزاته فرامووش ناکه)، هه میسه بیرده که نه وه له دروست بوونی ئاسمانه کان و زهوی (بیرده که نه وه له هه موو ورده کاریه ک، سه رنجی

23 سورة آل عمران : 53.

24 سورة آل عمران : 147.

ھەموو دياردەيەك دەدەن، سەرئەنجام دەلین): پەرودەدگار تۆ ئەم ھەموو دروست کراوانەت بى ھودە و بى ئامانج دروست نەکردوو، پاكىي و بىگەردىي شايستەي تۆيە، دە تۆش بمانپارىزە لە سزاي ئاگرى دۆزەخ. (191) پەرودەدگار بەراستى تۆ ھەركەس بخەيتە ناو ئاگرى دۆزەخو، ئەو ە ئىتر شەرمەزارو ريسواو خەجالەتت کردوو، (جا بىگومان لەوئ) ستەمكاران ھىچ جۆرە پشتيوانىيان نىە. (192) پەرودەدگار؛ بەراستى ئيمە گويمان لە بانگخوازيك بوو، بانگى كردين بۆ ئيمان و (دەيفەرموو): ئيمان بپينن بە پەرودەدگارتان جا ئيمەش (بى دوودلى)، خيرا باوەرمان ھيناو (وتمان): پەرودەدگار؛ دەتۆش لەگوناھو ھەلەكانمان خۆش بىە، چاوپۆشى بەك لەكردارە ناپەسەندەكانمان و (لەسەر ريبازى) چاكان و (بەختەوهران) بمانمريئە و لەگەل ئەواندا كۆمان بەرھو. (193) پەرودەدگار؛ ئەو بەلینانەشمان بۆ ئەنجام بەدە كە لەسەر زارى پيغەمبەرانندا بەئيمەت داوہ (كە سەرکەوتنە لە دنياداو بەھەشتى بەرينە لە داھاتوودا) و لە رۆژى قيامەتیشدا خەجالەت و روو زەردمان مەكە، بىگومان تۆ بەلین شكين نيت و بەلینى خۆت دەبەيتە سەر (194).²⁵

﴿... رَبَّنَا ءَامِنَّا فَآكُتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [المائدة: 83]

²⁵ سورة آل عمران.

چاپوۆشیکه رانی (155) داواکارین که له دنیا دا چاکه مان بو پيش
بهینیت و له قیامه تیشدا (156) ﴿29﴾

﴿... حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ [التوبة: 129]

17- واته: ﴿من خوام بهسه یارو یاوهرم بیته، که پشتگیرو
یاریده دهرم بیته، هیچ خویهک نیه جگه لهو، ههر پشت بهو
دهبهستم، نهو زاتهش پهروهردگاری عهرشی گهورهیه﴾. 30.

﴿... رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وَنَحْنًا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿85﴾ [یونس:

[86-85]

18- ﴿پهروهردگارا مهمانگیپه بههۆکاری سهرگهردانی بو قهومی
ستهمکاران (که ههم ئیمه ئازار بدهن ههم خووشیان گونا هبار بین و
دوور بکه ونهوه له ئیمان) (85) وههروهها بهپهرحمهت و میپهربانی
خۆت (دهرووی خیرمان لی بکهروهه) پزگارمان بکه له دهست هۆزو
دهستهی بیباوهران (86)﴾. 31.

²⁹ سورة الأعراف : 155 - 156.

³⁰ سورة التوبة : 129.

³¹ سورة يونس : 85 - 86.

﴿... رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [هود: 47]

19- واته: ﴿ئەى پەروەردگارم، بەراستی من پەنا دەگرم بۆ تۆ که داواى شتیک بەم زانیاریم پێى نهییت، خو ئەگەر لیم خویش نهییت و بەزهییت پیمدا نهیه تهوه ئەوه دەچمه ریزی خەسارەتمەندانهوه﴾.³²

﴿*...السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ [يوسف: 101]

20- واته: خودایه ئەى ﴿بەدیینهرى ئاسمانهکان و زهوى، تۆ پشت و پەنا و یارو یاوهرى منیت له دنیاو قیامهتدا، داواکارم که به موسلمانى بم مرییت و بمخهته ریزی پاکنهوه و بمگهیهنیت بهکاروانى چاکان﴾.³³

﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ [إبراهيم: 35]

³² سورة هود : 47.

³³ سورة يوسف : 101، ويؤ سوودى زياتر سهيرى ئەم كتيبه بکه : الفوائد ؛ ابن القيم، ل 436، و 437.

21- واته: ﴿پهروهردگارا، بالی هیمنی و ئاسایش بکیشه بهسهر
نهم شارو ولاته داو خووم و نهوهکانیشم پیاریزه له وهی که بتهکان
په رهستین﴾.³⁴

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [إبراهيم: 40]

22- واته: ﴿پهروهردگارا، خووم و نهوهکانم بگیره لهو کهسانه ی که
نهجامدهری نوژ بین بهچاکی، پهروهردگارا، دو عاو نزام گیرا بکه﴾.³⁵

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ [إبراهيم: 41]

23- واته: ﴿پهروهردگارا، له خووم و دایک و باوکم و ئیمانداران
خوش بیه، لهو روژهدا که لیپر سینه وه بهرپا دهییت﴾.³⁶

﴿... رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ [الكهف: 10]

24- واته: ﴿پهروهردگارا له لایه ن خوته وه په حمت و میهربانی
تایه تیمان پی بیه خشه و له سوژی خووت بهر هوهرمان بکه و ریگهی
رژگاری و سهر فرازیمان بو بسازینه لهم کاره ماندا﴾.³⁷

³⁴ سورة إبراهيم : 35.

³⁵ سورة إبراهيم : 40.

³⁶ سورة إبراهيم : 41.

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾﴾ [طه: 25-28]

25- ﴿پەروەردگارا سینه و دل و دەروونم ئاسوودە وشاد بکە (25) ئیش و کارو هەول و کۆششم بۆ ئاسان بکە (26) گری زامانم بکەرەوه و زامانم گۆیا و پاراو بکە (27) تا لە قسەو گوفتارو مەرامم تییگەن (28)﴾³⁸

﴿... رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾﴾ [طه: 114]

26- واتە: ﴿پەروەردگارا، بەردەوام زانست و زانیاری زۆرترو زیاترم پێ بێخشه﴾³⁹

﴿... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾﴾ [الأنبياء: 87]

27- واتە: ﴿پەروەردگارا هیچ پەستراویک شایستەیی پەرستنی نیە بەهەق جگە لە تۆ، پاکێ و بێگەردی هەر بۆ تۆیە، بەراستی من لە

³⁷ سورة الكهف : 10.

³⁸ سورة طه : 25-28.

³⁹ سورة طه : 114.

سته مکاران بووم (کاتیک به بی فرمانی تۆ قهومه کم به جیپیشت) ﴿40﴾

﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ [الأنبياء: 89]

28- واته: ﴿پهروهردگارا؛ من به تنهای مههیلره وه (نه وهیه کی چاک و پاکم پی بیخشه) تۆیش چاکترین زاتیکی له پاش من و هه موو مردوو یه ک ده مینیته وه﴾ 41

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿98﴾ [المؤمنون:

98-97]

29- ﴿پهروهردگارا من په نا ده گرم به تۆ له هه موو خه تهره و خه یال و وه سو هسه ی شهیتانه کان. (97) په نا ده گرم به تۆ ئه ی پهروهردگارم که شهیتانه کان به ده ورمدا کۆ بینه وه و (سه رم لی بشیوینن) (98)﴾ 42

﴿... رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: 109]

30- واته: ﴿پهروهردگارا ئیمه ئیمان و باوه ری دامه زراومان به زاتی تۆ هیناوه، ده، لیمان خوش به و په حمان پی بکه چونکه تۆ

40 سورة الأنبياء : 87.

41 سورة الأنبياء : 89.

42 سورة المؤمنون : 97- 98.

چاكترين زاتيكي كه له هه موو خاوهن رهحم و سوژهكان
ميره بانتریت ﴿43﴾.

﴿... رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: 65]

31- واته: ﴿پهروهردگارا: له گوناھو هه له کانم خووش بیهو پهحمم
پن بکه چونکه تو له هه موو ميره بانان ميره بانتریت﴾ 44.

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: 65-66]

32- ﴿ئهوانه ی که دهلین: پهروهردگارا، له سزای ناگری دۆزهخ
به دوورمان بکه و په نامان بده، چونکه سزاو نازاری له کۆل ناییته وه و
به رده وامه (بو ئه وکه سه ی خوانه ناس و یاخیه). (65) به راستی ئه
دۆزهخه شوین و نیشته جیهکی زور ناخووش و ناسازه (ئاھو ناله و
په شیمانی بی سنوره تیایدا) (66)﴾ 45.

﴿... رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: 74]

43 سورة المؤمنون : 109.

44 سورة المؤمنون : 118.

45 سورة الفرقان : 65-66.

33- واته: ﴿پهروهردگارا له هاوسهران و نهوهکانمان کهسانیکمان
پښ بیهخشه که بینه مایه ی پروناکی دیدهمان و شادی دلّمان و بمان
که به پیشهوا بو خواناسان﴾.⁴⁶

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾^(۸۳) وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿۸۴﴾ وَأَجْعَلْنِي
مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿۸۵﴾ [الشعراء: 83-85]

34- ﴿ئَيْنجا ئیبراهیم نزای کردو وتی﴾ پهروهردگارا: زانیاری
ودانایی و دهسهلاتی تهواوم پښ بیهخشه و پهیوهستم بکه به
چاکهکارانهوه. (83) پهروهردگارا؛ یادی خیرم با لهسر زاری نهوهکانی
داهاتوودا بمینیت. (84) بمگیره له نهو کهسه ناشی که بههشتی پر له
نازو نیعمت بهدهست دهینن و دهبنه خاوهنی (85)﴾⁴⁷

﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾^(۸۷) يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۹﴾
[الشعراء: 87-89]

35- ﴿له روژی زیندوو بوونهوهی نهو خه لکه دا شهرمهزارو
خه جاله تم مه که. (87) نهو روژهی نه مال سوود ده به خشیت و (فریای
ناده میزاد ده که ویت) نه مندال و نهوه. (88) مه گهر که سیک به دل و

⁴⁶ سورة الفرقان : 84.

⁴⁷ سورة الشعراء : 83-85.

دهروونی پاک و بیگهردو پر له ئیمان، به خزمهت پهروهردگار

گه‌یشتییت (89) ﴿48﴾.

﴿... رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿19﴾ [النمل: 19]

36- واته: ﴿پهروهردگارا، یارمه‌تیم بده دل و دهروون و روځ
وگیاڼم کوښکهره‌وه، تا سوپاسگوزاری نازو نیعمه‌ته‌کانت بم که به‌سه‌ر
من و دایک و باوکمدا پرژاندووته، هه‌روه‌ها کوښه‌کیم بکه تا
کاروکرده‌وه‌ی چاکه نه‌نجام بدهم که تو پئی پازیی بیت و به په‌رحمه‌ت
و میهره‌بانی خوټ بمخه‌ره‌ریزی به‌نده چاکه‌کانت‌ه‌وه﴾. 49

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿16﴾ [القصص: 16]

37- واته: ﴿پهروهردگاره من به‌راستی سته‌مم له خوځم کرد کاتیڅ
له ده‌ستم ده‌رچوو نه‌و کابرایه‌م کوشت، لیم بیووره و بمبه‌خشه﴾. 50

﴿... رَبِّ جَنِّبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿21﴾ [القصص: 21]

48 سورة الشعراء : 87- 89.

49 سورة النمل : 19.

50 سورة القصص : 16.

38- واته: ﴿پهروهردگارا له دهست قهومی سته مکار پرزگارم بکه﴾⁵¹.

﴿... عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾^(٢٢) [القصص: 22]

39- واته: ﴿ئومیده وارم که پهروهردگارم رینموویم بکات بو شوین

و جیگه یه کی راست و دروست (دوور له کیشه و ناخوشی)﴾⁵²

﴿... رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾^(٢٤) [القصص: 24]

40- واته: ﴿پهروهردگارا به راستی تو خپرو بیړی زورت به سهردا

پرژاندووم، به لأم هیشتا هه ژاري به خششی زیاترم﴾⁵³.

﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾^(٣٠) [العنكبوت: 30]

41- واته: ﴿پهروهردگاره، سهرکه وتنم پښ بیه خشه به سهر تا قم

وگروهی سته مکاران﴾⁵⁴.

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾^(٣٠) [الصفات: 100]

42- واته: ﴿پهروهردگارا نه وه یه کی چاک و پاکم پښ بیه خشه﴾⁵⁵.

⁵¹ سورة القصص : 21.

⁵² سورة القصص : 22.

⁵³ سورة القصص : 24.

⁵⁴ سورة العنكبوت : 30.

﴿...رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِني مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأحقاف: 15]

43- واته: ﴿پهروهردگارا!! کومه کیم بکهو یارمه تیم بدهتا شوکرانه بژیړ و سوپاسگوزاری نهو نازو نیعمه تانه بم که به من و دایک و باوکمت به خشیوه، ههروهها یارمه تیم بدهله و جوړه کاروکرده وه چاگانه نه جام بدهم، که تو پی پرازیت، داواکاریشم چاکه پروینیت له ناو نه وه کانمدا له بهر قازانجی خوم (چاکی هه رکهس به شی دایک و باوکی تیادایه) به راستی من که راومه ته وه بولای تو، تا له گونا هه کانم خوش بیت و من له موسلمانانی گوپرایه ل و فرمان به دردم﴾⁵⁶.

﴿... رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: 10]

44- واته: ﴿پهروهردگارا له ئیمه و له و برایانه شمان خوش بیه که پیش ئیمه ریبارزی ئیمانیان گرت بهر و له دله کانماندا هیچ جوړه بوغزو

⁵⁵ سورة الصافات : 100.

⁵⁶ سورة الأحقاف : 15.

کینه‌یک مه‌خهره دلمان‌ه‌وه له ئاستی ئەوان‌هی ئیمان‌یان هینا‌وه،
په‌روه‌ردگارا تۆ به‌پراستی به‌سۆزو به‌خشنده و میبه‌ربانیت ﴿57﴾

﴿... رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [الممتحنة: 4]

45- واته: ﴿په‌روه‌ردگارا، هه‌ر پشتمان به تۆ به‌ستووه و هه‌ر بۆ
لای تۆش گه‌راوینه‌ته‌وه، سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بۆ لای تۆیه﴾ 58

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

[الممتحنة: 5]

46- واته: ﴿په‌روه‌ردگارا مه‌مانکه به‌ فیتنه‌ بۆ کافره‌کان -به‌ده‌ستی
ئه‌وان سزایان مه‌ده‌ وئه‌وان زال مه‌که به‌سه‌رماندا یان تۆ سزایان
مه‌ده‌ تا کافره‌کان نه‌لین ئەگه‌ر ئەمانه‌ له‌سه‌ر هه‌ق بوونایه‌ خوا سزای
نه‌ئەدان-، لیشما خۆش ببه‌ په‌روه‌ردگارمان، به‌پراستی هه‌ر تۆ
خوایه‌کی بالاده‌ست و دانایت﴾ 59

﴿... رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التحریم: 8]

57 سورة الحشر : 10.

58 سورة الممتحنة : 4.

59 سورة الممتحنة : 5.

47- واته: ﴿پهروهردگارا ئەم نوورو پروناکیه مان بۆ زیاد بکه و ئیمان
خۆش بیه، چونکه به پراستی تۆ دەسه لاتت به سەر هه موو شتی کدا
ههیه﴾.⁶⁰

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
تَبَارًا﴾ (نوح: 28)

48- واته: ﴿پهروهردگارا؛ له خۆم و دایک و باوکم و ئەوانه خۆش
بیه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوه پروهه، ههروهها له ئیمانداران
پیاوان و نافرەتان خۆش بیه﴾.⁶¹

﴿...فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (البقرة: 213)

49- واته: ﴿خودایه هیدایهت و پڕینموویم بکه بۆ دۆزینه وهی
حهق و پهیرهوی کردنی له نیوان ئەو مهسهلانهی که کیشه ههیه له
سهری به ئیزنی خۆت وتۆ ههکه سیک بهتووت پڕینموویی دهکهیت
(که شایسته بیت) بۆ پڕیگه و پڕبازی راست و دروست﴾.⁶²

⁶⁰ سورة التحريم : 8.

⁶¹ سورة نوح : 28.

⁶² وههگراره له سورة البقرة - : 213.

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [البقرة: 269]

50- واته: ﴿خودايه حيكمت و داناييم پييه خشته نه گهر هه ركه سيك حيكمت و دانايي پي به خشيت نهوا بيگومان خير يكي زوري پيدراوه﴾⁶³.

﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ...﴾ [ابراهيم: 27]

51- واته: ﴿خودايه جيگيرم بکه له سهر گوفتاري به جي و درست له ژياني دونيادا ، و -له سهره مهرگ- و له قيامه تيشدا﴾⁶⁴.

﴿... اللَّهُ حَبَبَ إِلَيْكُمْ الْأَيْمَنَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَهُ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ﴾ [الحجرات: 7]

52- واته: ﴿خودايه ئيمان و باوهر له لاماان خو شهويست بکه و له دل و دهرونماندا بيرازينه وه، و کوفر و بي باوهري و گوناھ و ياخي بوون له فهريمانت لاماان تال و ناشيرين بکه، خودايه له نهوانه بين که ريگهي ژيري و سهر فريزيان گرتوته بهر﴾⁶⁵.

⁶³ وەرگير او له سورة البقرة: - 269.

⁶⁴ وەرگير او له سورة ابراهيم: - 27.

⁶⁵ وەرگير او له سورة الحجرات: - 7.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقْ شَحْحَ نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [التغابن: 16]

53- واته: ﴿خودايه له رهزيلي و پرژدی نه فسی خوم بمپاريزه، وله نه وانه بم که سه رفران﴾⁶⁶.

54- ((اللهم آتنا في الدنيا حسنة، وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار))

واته: ((خودايه له دونيادا خير و چاکه و ناز و نيعمه تمان پي بيه خشه، و له قيامه تيشدا له ناز و نيعمه ته کانی به ههشت به هره مه ندمان بکه، و له سزای ناگری دوزهخ بمانپاريزه))⁶⁷.

55- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْعَنَى، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ التَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنُقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْتَمِ وَالْمَعْرَمِ))

واته: ((خوایه من په نات پیده گرم له فیتنه ی ناگر و سزای دوزهخ، وه په نات پیده گرم له فیتنه ی گوړ و سزای گوړ، وه له خراپه ی تاقیکردنه وه ی ده و له مه ندی، وه له خراپه ی تاقیکردنه وه ی هه ژاری و نه داری، خوایه من په نات پیده گرم له

⁶⁶ وهرگیراوه له سورة التغابن- : 16.

⁶⁷ البخاري : 4522 ، 6389 ، ومسلم : 2690 .

فیتنه و تاقیکردنه وهی ده جالی چاو سراوه ، خواجه دلم بشۆ به ئاوی به فر و تهرزه ، وه دلم پاك بکهره وه له تاوانه کان ههروه کو چۆن جلیکی سپیت پاك کردیته وه له له که و په له ، وه نیوان من و تاوانه کانم دوور بخهره وه ههروه کو چۆن نیوان پۆژهلل و پۆژئاوات دوور خستوه ته وه ، خواجه من په نات بیده گرم له ته مبه لی و تاوانباری و قهرزاری))⁶⁸.

56- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ))

واته: ((خودایه؛ په نا به تۆ ده گرم له بیده سه لاتی و ته مبه لی و ترسنۆکی و پیری و ره زیلی، و په نا به تۆ ده گرم له سزای نیو گۆر، و په نا به تۆ ده گرم له فیتنه و تاقیکردنه وهی ژیان و مردن - کاتی سه ره مه رگ و پرسیاره کانی ناو گۆر-))⁶⁹.

57- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ))

⁶⁸ البخاري: 832، ومسلم: 589.

⁶⁹ البخاري: 2823، ومسلم: 2706.

واته: ((خودایه په ناته پیده گرم له به لا و تاقیکردنه وهی سهخت و نارپه حهت، وله قوولی لیقه ومان ومهینه تی، وله قه زای خراپ، وله دلخوشبوونی دوژمنان - به هوی ناخوشیبه کانه وه))⁷⁰.

58- ((اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِزَّةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ))

واته: ((خودایه نایندریبه کی (دیندریبه کی) چاکم پی به خسه که کار وکرده وهم له هه له بیاریزیت، ودونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه، وقیامه تیشم بو چاک بکه چونکه گه پانه وهم بو نه ووییه، وژیانم بو بکه به هؤکاری زیادبوونی هه موو خیر وچاکه یه ک، ومردنم بو بکه به هؤکاری حه سانه وه له هه موو شه ر و خراپه یه ک))⁷¹.

59- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالثَّقَى، وَالْعَمَافَ، وَالْغِنَى))

واته: ((خودایه من داوای هیدایهت و ته قواداری وپاریزگاری (داوین پاکي) وده وله مه نديت لیده که م))⁷².

⁷⁰ البخاري : 6347، ومسلم : 2707، وگير انهر که بهم شيوه يه: ((كان رسول الله صلى الله عليه وسلم- يتعوذ من جهد البلاء، ودرك الشقاء، وسوء القضاء، وشماتة الأعداء)) واته: ((پينغمبهري خودا صلى الله عليه وسلم- په نای به خوا دهگرت له به لا و تاقیکردنه وهی سهخت و نارپه حهت، و قوولی لیقه ومان ومهینه تی، و قه زای بریار له سهر در او ی خراپ، و دلخوشبوونی دوژمنان به هوی ناخوشیبه کانه وه)).

⁷¹ مسلم : 2720.

⁷² مسلم : 2721.

60- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتْ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَحْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا))

واته: ((خودايه؛ من په نات پیده گرم له بن دهسه لاتی وته مبه لی وترسنوکی وره زیلی وپیری وسزای گوړ، خودايه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان بیه خشه به ناخ ودهروونم، وپاک وخواوینی بکه ره وه له ویستی تاوان وخرابه کردن چونکه تو باشتیرین که سیت که خواوینی بکه یته وه، خواجه؛ تو سه رپه شتیار وخواوه نی ناخ ودهروونمی، خواجه؛ من په نات پیده گرم له زانستی که سوودی نه بیت، وله دلیک که له تو نه ترسیت، و له نه فس ودهروونیک که تیر نه بیت، و له پارانه وه یه که وه لام نه دریته وه))⁷³.

61- ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّدَادَ))

واته: ((خودايه داواى هيدايت وچيگربوون وبه رده واميم له تو ده که م له سه رپيگای راست -له سه ر ئيستيقامه ت-))⁷⁴.

62- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ))

⁷³ مسلم : 2722.

⁷⁴ مسلم : 2725.

واته: ((خودایه په ناته پیده گرم: له نه مانی نیعمه ته کانت له سهرم، وله نه مانی له ش ساغیم، و له نا کوی سزا کانت، وله هه موو تور په بیه کت))⁷⁵.

63-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ

)) واته: ((خوایه من په ناته پیده گرم له خراپه ی نه و کرده وانه ی وا کردوومه ، وه له خراپه ی نه و کرده وانه ش وا نه مکردوون))⁷⁶.

64-((اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالِي، وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطَيْتَنِي)) واته: ((خوای گه ووره مال و سامان ونه وه م زیاده بکه، و به ره که تم پیببه خشه له وه ی پیمت داوه))⁷⁷، ((وَأُطِلْ حَيَاتِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَحْسِنْ عَمَلِي، [وَأَغْفِرْ لِي])

واته: ((وته مه نم زیاد بکه له سهر په رستن و گوپراهه لیت، و کرده وه کانم چاک بکه، [ولیم خو شبه))⁷⁸.

⁷⁵ مسلم: 2739.

⁷⁶ مسلم: 2716.

⁷⁷ نه وه ی ناماز دبه بوی نزا ی پیغهمبهره صلی الله علیه وسلم- بو نه نس: ((اللهم أكثر ماله، وولده، وبارک له فیما أعطیته)) واته: ((خوای گه ووره مال و سامان ونه وه ی زیاده بکه، و بهر مکمتی پیببه خشه له وه ی پیبت داوه)) البخاری: 1982، و مسلم: 660.

⁷⁸ البخاری له الأدب المفرد: 653، و به سهیحی داناوه الألبانی له سلسلة الأحاديث الصحيحة: 2241، وله صحیح الأدب المفرد: 244، و نه وه ی له نئیو دوو که وانه و ستاوه که به - [-] نه م فهر مووده یه ی پیغهمبهره صلی الله علیه وسلم- ناماز ه ی بو ده کات، «عندما سئل: من خیر الناس؟ فقال: ((من طال عمره وحسن عمله))» واته: «کانتیک پر سیاری لیکرا: خیرترین و با شترینی نیو خه لکی کینه؟ فهر مووی: ((نه وه ی ته منی دریز

65- ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ))

واته: ((هیچ پهرستراویک ههق و پراست نیه که شایه نی پهرستن بیّت جگه له اللهی مهزن ومیهره بان، هیچ پهرستراویک ههق و پراست نییه که شایه نی پهرستن بیّت جگه له الله؛ پهرودردگاری عهرشی مهزن، هیچ پهرستراویک ههق و پراست نیه که شایه نی پهرستن بیّت جگه له الله؛ پهرودردگاری ئاسمانه کان وزه وی وعهرش))⁷⁹.

66- ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))

واته: ((خودایه ئومیدم به رهحم و بهزهیی تۆ ههیه و به ئه ندازه ی چاو تروکاندنیکیش خوّم نه دهیته دهستی خوّم و کار و باریشم به چاکه بگپیره، هیچ پهرستراویک نییه، که شایسته ی پهرستن بیّت، جگه له تۆ))⁸⁰.

67- ((لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ))

بیّت و کردمه وی چاک بیّت))»، الترمذی: 2329، وأحمد: 17716، وبه سهیحی داناهه الألبانی له صحیح الترمذی: 271/2، وپرسیارم له شیخمان نبین باز کرد -رمحمتهی خوی لنبیّت- سهبارت به نزاکردن بهم شیوهیه؟ وتی: (بهآئ، هیچی تیدا نیه).

⁷⁹ البخاری : 6345، ومسلم : 2730.

⁸⁰ أبو داود : 5090، وأحمد : 42/5، وبه حسن-ی داناهه الألبانی له صحیح أبي داود : 250 /3، وصحیح الأدب المفرد : 260، وئیساده که ی به حسن- دانراوه له لایمن عهلامه نبین باز له کتیبی (تحفة الأخیار، ل 24).

واته: ((هیچ په‌سترایک شایسته‌ی په‌رستن نیه به هه‌ق جگه له تو ، من له سته‌مکاران بووم))⁸¹.

68-((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِبِي بِيَدِكَ، مَا ضِ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي))

واته: ((خوایه من به‌نده‌ی تو ، و کور‌ی پیاویکم که به‌نده‌ی تو یه ، وه کور‌ی نافرته‌تیکم که به‌نده‌ی تو یه ، پيشه‌سهرم له ده‌ستی تو دایه ، حوکمی تو به‌سهرمدا په‌یره‌و‌کراوه ، بریاری تو به‌سهرمدا راست و دادپه‌روه‌رانه‌یه ، داوات لیده‌که‌م به هه‌موو ناویک که ناوی خو‌تت پی‌ناوه ، یان فی‌ری که سیکت کردوو له دروستکراوه‌کانت ، یان داتبه‌زاندوو له کتیبه‌که‌تدا ، یان تاییه‌ت کردوو

⁸¹ الترمذی: 3505، والحاكم، وبه‌سه‌حیحی داناره -الذهبي-: 505/1، وبه‌سه‌حیحی داناره -الألبانی- له صحیح الترمذی: 168/3، وگنیرانه‌مه‌کی: ((دعوة ذي النون إذ دعاه وهو في بطن الحوت: ((أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ))، فإنه لم يدع بها رجل مسلم في شيء قط إلا استجاب الله له)) واته: ((ئهو نزایه‌ی که - ذی‌النون- نزای پیکرد کاتیک له‌نیو سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا بوو : [هیچ په‌سترایک شایسته‌ی په‌رستن نیه به هه‌ق جگه له تو ، من له سته‌مکاران بووم]، هه‌ر مسولمانیک نزای پنیکات له‌هه‌ر شتی‌کدا ئه‌وا خوی‌گه‌وره وه‌لامی ده‌داته‌وه)).

به خوٚته وه له زانستی غه ییدا لای خوٚت ، که وا قورئان بکهیت به به هاری دلم و رووناکي سینگم و هه لگري په ژاره م و لابه ری غه م))⁸².

69- ((اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ))

واته: ((ئهی ئه و خودایه ی که دله کان له ژیر رکیفی تودان؛ دلما ن جیگیر بکه وه لیبیگیره وه به ره و گویرایه لی کردنت))⁸³.

70- ((يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ))

واته: ((ئهی هه لگیره وه ی دله کان دلم جیگیر و چه سپاو بکه له سه ر ئاینه که ت))⁸⁴.

71- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْيَقِينِ] و [الْعَمْوَو] الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))

واته: ((خودایه من داوای یه قین -ئیمان- ولیخوئشبوون وعافیته -سه لاهه تبوونت- لیده که م له دنیا و قیامه تدا))⁸⁵.

⁸² أحمد : 391/1 ، 452 ، والحاكم : 509/1 ، وبه حسن-ی دانوه الحافظ له تخريج الأذکار، وبه سهیحی دانوه الألبانی له تخريج الكلم الطیب، ل 73.

⁸³ مسلم : 2654.

⁸⁴ الترمذي : 3522 ، وأحمد : 182/4 ، والحاكم : 525/1 ، و 528 ، وبه سهیحی دانوه و الذهبی هاورایه، وبه سهیحی دانوه الألبانی له صحیح الجامع : 309/6 ، وصحیح الترمذي : 171/3 . وقد قالت أم سلمة رضي الله عنها: ((كان أكثر دعائه صلى الله عليه وسلم)) واته: ئوم سه له مه بره زای خوای لئینیت- ده لئیت: ((زورترین نزای پیغهمبه ر صلى الله عليه وسلم- ئهم نزایه بو)).

72- ((اللهم أحسن عاقبتنا في الأمور كلها، وأجرنا من خزي الدنيا وعذاب الآخرة))

واته: ((خودايه کۆتامان چاک بېت له هه موو شتيک، وبمانپاريزيت له نابرووچوونى دونيا وسزاي قيامهت))⁸⁶.

73- ((رَبِّ أَعْنِي وَلَا تُعِنِّي، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمَكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهَدَى إِلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَعَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَرًا، لَكَ ذِكْرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ مُحِبًّا أَوْهَاً مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَتَبِّثْ حُجَّتِي، وَاهِدْ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْأَلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي))

واته: ((خوایه یارمه تیم بده و یارمه تی که سیش مه ده له سه رم ، وه سه رم بخه و که سیش سه رم مه خه به سه رمدا ، پلانم بو دارپژه و پلانیس دامه پرژه له

⁸⁵ الترمذی: 3514، والبخاری له الأدب المفرد: 726، وگيرانه مه که لای - الترمذی- بهم شیوه یه: ((سلوا الله العافية في الدنيا والآخرة)) واته: ((داواى عافیهت و سه لامه تیبون بکه له دونیا و قیامهت))، وله گیرانه مه یکدا: ((سلوا الله العفو والعافية فإن أحداً لم يعط بعد اليقين خيراً من العافية)) واته: ((داواى لئخوشیبون و عافیهت - سه لامه تیبون- بکه له خواى گه ره چونکه هیچ یه کیک له پاش یه قین - نیمان- هیچ شتیکی پی نه به خشر اوه باشت بیت له عافیهت))، وبه سه حیى داناهه الالبانی له صحیح ابن ماجه: 180/3 ، و 185/3 ، و 170/3 ، سه یری : موسنده ی نیمام نه محمد بکه به ریز به ندی دانای احمد شاکر 157-156 / 1 .

⁸⁶ أحمد : 181/4 ، والطبرانی في الكبير : 1169 / 33/2 ، و الدعاء : 1436 ، وابن حبان : 2424 ، 2425 (موارد)، و الحافظ الهیثمی له مجمع الزوائد- : 178/10 دهلنیت: ((پیاوهکانی نه محمد و یه کیک له نهسانیدهکانی طبرانی جی متمانه)) .

سهرم ، وه پړینماییم بکه و پړینمایى کردنیشم بۆ ئاس بکه ، وه سهرم بڅه به سهر
 ئه و کهسهى که دهست دريژ دهکاته سهرم ، خوابه وام لیبکه شوکرانه بژيړى تۆ
 بم ، زيکرى تۆ بکه م ، له تۆ بترسم ، گوپړايه لى تۆ بکه م ، بۆ لای تۆ بگه پړيمه وه ،
 پهروه دگارم ته وه بهم لى قبول که ، وه تاوانه کانم بشوره وه ، وه وه لامى
 دوعا کانم بدهر وه ، وه به لگه کانم جيگير بکه ، وه پړینمایى دلّم بکه ، وه زمانم
 راست که ره وه ، وه پۆخله واتى نيو دلّم دهر بيښه))⁸⁷.

74- ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْنَا مِنْهُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٌ -صلى الله عليه وسلم-
 ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٌ -صلى الله عليه وسلم- ، وَأَنْتَ
 الْمُسْتَعَانُ ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاءُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

واته: ((خودايه ئيمه داواى ئه و خيرانه ت ليده كه بين كه پيغهمبه ره كه ت
 موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- داواى كردوو، وپه نا به تۆ ده گرین له و
 شه رانهى كه پيغهمبه ره كه ت موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- په نای به تۆ
 گرتوو له لیبان، خودايه -ته نه- تۆ داواى يارمه تیت ليده كريت، وته نه تۆ
 ده توانیت ئه م داوايانه وه لام بدهيته وه وجيبه جيى بکه يت، وهيچ هيژ
 وتوانايه كمان نيه مه گه ر به يارمه تى خواى گه وره))⁸⁸.

⁸⁷ البخاري له الأدب المفرد : 664 ، 665 ، وأبو داود : 1510 ، 1511 ، والترمذي : 3551 ، وابن ماجه : 3830 ،
 وأحمد 127/1 ، والحاكم وبه سمحى داناره و الذهبي هاورايه : 519/1 ، وبه سمحى داناره الألباني له
 صحيح أبي داود : 414/1 ، و له صحيح الترمذي : 178/3 .

⁸⁸ الترمذي : 3521 ، وابن ماجه : 3846 ، بهمانايه كى هوشنويه و -الترمذي- ده لئيت : ((ئمه فمروديه كى -
 حسن و غريبه-)) ، و به ضعيفى داناره الألباني له ضعيف الترمذي ، ل 387.

75- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي))

واته: ((خوابه من په‌نات پیده‌گرم له خراپه‌ی بیستتم ، وه له خراپه‌ی بینیم ، وه له خراپه‌ی زمانم ، وه له خراپه‌ی دلم ، وه له خراپه‌ی شه‌هوه‌تم))⁸⁹.

76- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ))

واته: ((خوابه من په‌نات پیده‌گرم له گولی و شپتی و گه‌ری ، وه له خراپترینی دهرد و نه‌خوشیه‌کان))⁹⁰.

77- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ))

واته: ((خودایه په‌نا به تو ده‌گرم له : په‌وشت وکرده‌وه وئاره‌زووه چه‌وته ناشیرینه‌کان))⁹¹.

78- ((اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَمُّو كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَمُّو فَاغْفُ عَنِّي))

⁸⁹ أبو داود : 1551، والترمذي : 3492، والنسائي : 5470 ، وئهوانی تر. وبه سه‌حی داناهه الألبانی له صحیح الترمذي : 166/3 ، وصحیح النسائي : 1108/3 .

⁹⁰ أبو داود : 1554، والنسائي : 5493 ، وأحمد : 192/3 وبه سه‌حی داناهه الألبانی له صحیح النسائي : 1116/3 ، وصحیح الترمذي 184/3.

⁹¹ الترمذي : 3591 ، وابن حبان : 2422 (موارد)، والحاکم : 532 / 1، والطبرانی له الكبير : 36/19/19. وبه سه‌حی داناهه الألبانی له صحیح الترمذي : 184/3.

واته: ((خودايه تۆ لیبورده وبه خشندهيت وليبورونت پي خوشه بۆيه ليم خوشه))⁹².

79-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةَ قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَمْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يَقْرُبُنِي إِلَى حُبِّكَ))

واته: ((خودايه، من داواي: ئه نجامداني كرده وه خير وچاكه كان، ودووروبون له كرده وه شهر وخرابه كان، وخوشويستني هه ژاره كان له تۆ ده كه م، وداوا له تۆ ده كه م ليم خوش بيت وپه حمم پييكه يت، وئه گهر ويستت خه لكانيك تاقى بكه يته وه -له بيروباوه رياندا- من بمرينه وبه و فيتنه يه تاقيم مه كه ره وه، وداوا له تۆ ده كه م كه منت خوش بويت، وئه وانهم خوش بويت كه تويان خوش ده وپت، وئو كرده وانهم خوش بويت كه له خوشه ويستى تۆ زياتر نزيكم ده كه نه وه))⁹³.

80-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ [مَا اسْتَعَاذَ بِكَ] [مِنْهُ] عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

⁹² الترمذي : 3513، والنسائي في الكبرى : 7712، وبه صحيحى داناهه الألباني له صحيح الترمذي: 170/3.

⁹³ أخرجه أحمد : 243/5 والترمذي : 3235، وبه حسن-ى داناهه، والبخاري دهلين: ((ئهمه فهرموده يهكى حسن وصحيحه))، وله كوتايى فهرموده كه صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: ((إنها حق فادرسوها وتعلموها)) واته: ((ئهم وشانه ههق وراستين بۆيه بيانخوينن وفيريان بن))، والحاكم : 521/1، وبه صحيحى داناهه الألباني له صحيح الترمذي : 318/3.

النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي
خَيْرًا))

واته: ((خوايه من داواي خيرت لي ده كه م هه ره موويي هي ئيستايب و
داهاتوويي ئه وه ي كه ده يزانم و ئه وه شي كه نايزانم ، وه په نات پي ده گرم له
خرابه هه ره موويي هي ئيستايب و داهاتوويي ئه وه ي كه ده يزانم و ئه وه شي
كه نايزانم ، خوايه من داواي ئه و خيرت لي ده كه م كه به نده و پيغه مبه ره كه ت
داواي لي كردوويت ، وه په نات پي ده گرم له و خرابه يه ي كه به نده و
پيغه مبه ره كه ت په نا ي پيت گرتووه لبي ، خوايه من داواي به هه شت لي ده كه م
و ئه وه شي كه نزيك كه ره وه يه لبي له هه ر گوفتار و كرداريك ، وه په نات
پي ده گرم له ئاگر و ئه وه شي كه نزيك كه ره وه يه لبي له هه ر گوفتار و كرداريك ،
وه داواشت لي ده كه م هه ر بپاريك كه بپارت له سه ر داوه بوم به خير
بگيريت))⁹⁴.

81-((اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاخْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاخْفَظْنِي
بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُشِمْتُ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ))

واته: ((خوايه بمپاريزه به هو ي ئيسلامه وه له كاتيكا كه به پيوهم ، وه
بمپاريزه به هو ي ئيسلامه وه له كاتيكا كه دانيشتووم ، وه بمپاريزه به هو ي

⁹⁴ ابن ماجه : 3846، بلفهزى خزى، وأحمد: 134/6، ولفهزى دوهمى كه زيادكراوه هي ئهمه، والحاكم وبه
سهحى داناه، و الذهبى هاورايه: 521/1، ولفهزى يه كه م كه بوى زيادكراوه هي ئهمه، وبه سهحى داناه
الألبانى له صحيح ابن ماجه: 327/2.

ئىسلامەۋە لە كاتىكدا كە پاكشاوم ، ۋە بە گرفت و غەمى من دوژمن و چاۋلەسەربووانم خۇشحالاً مەكە ، خوايە من داۋاي ھەموو خىرئىمت لېدەكەم كە خەزىنەكەى لە دەستى تۆ دايە ، ۋە پەنات پى دەگرم لە ھەموو خراپەيەك كە خەزىنەكەى لە دەستى تۆ دايە))⁹⁵.

82-((اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تَهْوُونَ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقَوَائِنَا مَا أَحْبَبْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا))

ۋاتە: ((خوایە ئەو ھەندە ترسان لە خۆتەمان پى بىبەخشە كە بىبىتە بەر بەست لە ئىۋان ئىمە و سەرىپچى كردنتا ، ۋە ئەو ھەندەش لە گوۋىراپەلى كردنت بىبەخشە پىمان كە بمانگەيە نىتە بە ھەشتەكەت ، ۋە ئەو ھەندەش لە دلىبايى كە ناھەموار بىبەكەنى دونيامان لە سەر ئاسان بكات ، خۇشگوزرانمان بکە بە بىستەنمان و بىننمان و توانامان ئەو ھەندەى كە دەمان ژىبە نىت ، ۋە ئەوانەش بکە بە ميرات گرى ئىمە ، ۋە تۆلە لىسەندنە ۋە مان بخرە سەر ئەوانەى كە ستەممان لىدەكەن ، ۋە سەرمان بخرە بە سەر ئەوانەى دژايە تىمان دەكەن ، ۋە ناھەموار بىبەكانمان نەخەيتە ئىۋو ئاينەكە مانە ۋە ، ۋە دونيا مەكەرە گەرە ترين

⁹⁵ الحاکم: 525/1 ۋە سەھىحى داناوە و الذهبى ھاورايە، ۋە بە حسن-ى داناوە الألبانى لە صحیح الجامع:

398/2، و سلسلە الأحاديث الصحيحة: 54/4 ژ 1540.

مه به استمان و ئامانجی زانستمان ، وه كه سيك زال مه كه به سه رماندا كه به زهیی پیماندا نه به ته وه))⁹⁶.

83- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ))

واته: ((خودایه پهنات پیده گرم له ره زیلی، پهنات پیده گرم له ترسنوکی، پهنات پیده گرم له وهی که بکه ومه ته مه نی پیری و په ککه وته بییه وه، پهنات پیده گرم له ئاشوبه ی دنیا و سزای ناو گوړ))⁹⁷.

84- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَرَلِي، وَجِدِّي، وَحَطِّي، وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي))

واته: ((خوایه لیم خوښه له تاوانه کانم و نه زانینم و پوچوونم له کاره کانمدا و له وهش که تو زانا تری پپی له من ، خوایه لیم خوښه له وهی که به هه له و له وهش که به نه نقه ست و له وهش که به گالته و له وهش که به راستی کردوومه وه هه موو نه وانه شم هه یه))⁹⁸.

85- ((اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))

⁹⁶ الترمذي : 3502 ، والحاكم : 528/1 وبه سهیحی داناره الذهبی، وابن السنی : 446 ، وبه حسن-ی داناره الألبانی له صحیح الترمذي : 168/3 ، وصحیح الجامع : 400/1 .

⁹⁷ البخاري : 2822.

⁹⁸ متفق عليه، البخاري : 6398 ، ومسلم : 2719.

واته: ((واته: خودايه به پراستی سته میکی زۆر و گه ورهه له خۆم کردوه و هیچ کهس یکیش له تاوانه کان خۆش ناییت، جگه له تۆ نه بێت، لیم خۆش بهه لیخۆشبوونیکی له لایه ن خۆته وه، په حمم پێ بکه به پراستی تۆ لیخۆشبوو و میهره بانیت))⁹⁹.

86- ((اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلْتُ، وَبِكَ أَمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ حَاصِمْتُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضَلِّيَ، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ))

واته: ((خودايه ملکه چی تۆبووم و باوه رپم به تۆ هینا و پشتم به تۆ بهست و باوه رپم بێت هینا و بۆ لای تۆ گه پامه وه و به پشتیوانی تۆ به رپه رچی دوژمنانم ده ده مه وه هیچ په رسراویکیش نییه که شایسته ی په رستن بێت جگه له تۆ - په نا ته نها به تۆ ده گرم له وه ی- گو مپام بکه ییت، تۆ زیندوو ییت - الحی- ییت که نامریت، و جنۆکه و مرۆقه کان ده مرن))¹⁰⁰.

87- ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْعَنِيَمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ))

واته: ((خودايه داوا ی- وتن و کردنی- نه و شتانه ت لپده کهم که ده بنه هۆی په حم پیکردنت - به به نده-، وهۆکاره کانی لیخۆشبوونت، و سه لامه ت بوون له

⁹⁹ متفق عليه، البخاري : 834، مسلم: 2705.

¹⁰⁰ متفق عليه، البخاري: 6398، ومسلم : 2719.

هه موو گوناھیک، و به ده ستهینانی و سوودمه ند بوون له هه موو چاکه و خیریک،
و بردنه وه به چوونه به هه شت، و پرزگار بوون له دۆزه خ¹⁰¹.

88-((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ))

واته: ((خودایه له پیاوان و نافرته تانی ئیماندار خووش به))¹⁰².

89-((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي))

واته: ((خودایه له گوناهاهه کانم خووش به، و ماله کهم بو فراوان بکه، و نه و
پزقه ی پیم ده به خشیت به ره که تی تیدا بیت))¹⁰³.

90-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ))

¹⁰¹ الحاکم 525/1، و به سهیحی داناوه، و الذهبی هاورایه، و البیهقی له الدعوات، : 206، و سهیری نهم
سهر چاوانه بکه: الأذکار للنووي: ل 340، به حسن-ی داناوه عبد القادر الأرنؤوط.

¹⁰² به هوی فه مووده ی عوباده -ره زای خوی لیبت- ده لیت: گویم له پیغمبر صلی الله علیه وسلم- بوو که
دهیفره موو: ((من استغفر للمؤمنين والمؤمنات كتب الله له بكل مؤمن ومؤمنة حسنة)) واته: ((ههس که سنیک
داوای لی خوشبوون بکات بو ئیمانداران له پیاوان و نافرته تان- نهوا خوی گهوره بهرام بهس ههس ئیمانداریک
چاکه یهکی بو دنووسیت))، الطبرانی له الکبیر: 5/ 202 - 5092، 3/ 334 - 2155، و نیسناده که ی به باش
دانراوه له لایهن الهیثمی له مجمع الزوائد: 10/ 210، و به (حسن) دانراوه له لایهن الألبانی له صحیح الجامع:
5902 - 242/5.

¹⁰³ أحمد: 4/ 63، 16599، 23114، 23188، و الترمذی: 3500، و لیقول له روانی موسنهد ده لین حسن لغیره- :
144/27، 197/38، 145/38، و به حسن- دانراوه له لایهن الألبانی له صحیح الجامع: 1/ 399.

واته: ((خودايه داواي فەزل وپه حم له تۆ ده کهم؛ چونکه ته نها تۆ خاوه نداري
نه وانه يت))¹⁰⁴.

91- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَالنَّرْدِيِّ، وَالْهَدْمِ، وَالْعَمِّ، وَالْعَرَقِ، وَالْحَرَقِ،
وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَحَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ
مُذْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا))

واته: ((خوايه من په نات پيډه گرم له دارووخاني شتيك به سه رمدا ، وه
په نات پيډه گرم له كه وتنه خواره وه ، وه په نات پيډه گرم له غه م -خه فه ت- و
خنكان و سووتان و پيري ، وه په نات پيډه گرم له وه ي كه شه يتان تيكه لم بييت و
تيكمبدات له كاتي مردندا ، وه په نات پيډه گرم له وه ي كه بمرم له كاتيكددا كه
پشتم هه لكردبييت له تيكوشان له پيناوي تودا ، وه په نات پيډه گرم له وه ي كه
بمرم به پيوه دراوي))¹⁰⁵.

92- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ بِئْسَ الصَّجِيحُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْخِيَانَةِ؛ فَإِنَّهَا بئسَتِ الْبِطَانَةُ))

¹⁰⁴ الطبراني و الهيثمي له مجمع الزوائد : 159/10 ده لئيت: ((پياومكاني صحيح-ن جگه له محمد بن زياد
ونهو يش متمانه پيكر او ه))، وبه سه يحيى داناوه الالباني له صحيح الجامع: 404/1 ژ 1278.

¹⁰⁵ أبو داود: 1552، والنسائي: 5531 ، 5532 ، وبه سه يحيى داناوه الالباني له صحيح النسائي: 1123/3،
وصحيح سنن أبي داود: 425 / 1.

واته: ((خوایه من په‌نات پیده‌گرم له برسیټی چونکه به‌پاستی برسیټی خراپترین هاوړپې سهر جیگایه ، وه په‌نات پیده‌گرم له خیانه‌ت و ناپاکی چونکه به‌پاستی خیانه‌ت و ناپاکی خراپترین په‌نهانه‌کان))¹⁰⁶.

93-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُحْلِ، وَالْهَرَمِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالْعَمَلَةِ، وَالْعَيْلَةِ، وَالذَّلَّةِ، وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبَكَمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ))

واته: ((خوایه من په‌نات پیده‌گرم له لاوازی -بی توانایی-، وترسنوکی، وچرووکی -په‌زیلی-، وپیربوون، ودل په‌قی، وبی ناگایی، وهه‌ژاری، وسوکبوون، وبی دارایی وخرایی حال، وپه‌نا به‌تو ده‌گرم له فه‌قیر بوون، وله کوفر، وفاسقیټی، وپیچه‌وانه‌بوونی هه‌ق، ودووړوویی، وحه‌زکردن به‌ناوبانگ بوون، وپریا، وپه‌نا به‌تو ده‌گرم له که‌ر بوون، ولال بوون، وشیتي، وگولی، وبه‌له‌کی، ونه‌خوشیه‌کوشنده‌کان))¹⁰⁷.

94-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، [وَالْفَاقَةِ]، وَالْقَلَّةِ، وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ)) واته: ((خوایه من په‌نات پیده‌گرم له هه‌ژاری ، وه په‌نات

¹⁰⁶ أبو داود: 1547، والنسائي: 5483، وبه (حسن)ى داناهه الألباني له صحيح النسائي: 1112/3 .

¹⁰⁷ أخرجه النسائي: 5493، والحاكم: 1/ 530، وبه سه‌حیحى داناهه الألباني له صحيح الجامع: 406/1، وإرواء

الغليل: 852.

پېده گرم له كه مېتى و سهرشورې ، وه په نات پېده گرم له وهى سته م بکه م و له وهش سته م لى بکړیت))¹⁰⁸.

95-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ الشَّوْءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ؛ فَإِنَّ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ))

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له دراوسپى خراپ له شوپنى نيسته جيپوونى نه براهه چونکه -نه وه- دراوسپى لادى و دوور له اشاره که بهرده وام ناييت))¹⁰⁹.

96-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعِ))

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له دليک خشوعى تپدا نه بيت -نه ترسپت له الله-، وله نزايه ک وه لام نه دريپته وه، وله نه فسپک تپر نه بيت، وله زانستپک سوودى نه بيت، په نا به تۆ ده گرم له نه م چوار شته))¹¹⁰.

¹⁰⁸ أبو داود: 1544، والنسائي: 5475، وبه سمحى داناهه الألباني له صحيح النسائي: 1111/3، وصحيح الجامع: 407/1، ونه وهى له نيوان دوو كهوانه وه ستاوه كهيه له لاي نيين حيبان له (موارد)، وبه سمحى داناهه الألباني له صحيح موارد الظمان: 455/2.

¹⁰⁹ البخاري له الأدب المفرد: 117، والحاكم: 532/1، وبه سمحى داناهه الذهبي، و النسائي: 5517، وبه سمحى داناهه الألباني له صحيح الجامع: 408/1، وصحيح النسائي: 1118/3.

¹¹⁰ الترمذي: 3482، وأبو داود: 1549، وبه سمحى داناهه الألباني له صحيح الجامع: 1295، وصحيح النسائي:

97- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ الشَّوْءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ الشَّوْءِ، وَمِنْ سَاعَةِ الشَّوْءِ، وَمِنْ صَاحِبِ الشَّوْءِ، وَمِنْ جَارِ الشَّوْءِ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ))

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له پوژئیکي خراپ، وشه ویکی خراپ، وکاتیکی خراپ، وهاوړی خراپ، ودراو سیی خراپ له شوینی نیشته جیبوونی نه پراوه))¹¹¹.

98- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ))

واته: ((خودايه داوای -چوونه- به هه شت له تۆ ده کهم وپه نا به تۆ ده گرم له -چوونه نیو- دوزه خ)) [سئ جار ده یلیت]¹¹².

99- ((اللَّهُمَّ فَكِّهِ فِي الدِّينِ))

واته: ((خودايه له ناین ټیگه یشتنووم بکهیت))¹¹³.

¹¹¹ الطبراني و الهیثمی له الزوائد 144/10 ده لئیت: ((ویپاومکانی -سهیح- ن)). وبه (حسن) ی داناوه الالبانی له صحیح الجامع: 411/1 ، 1290 .

¹¹² الترمذی: 2572، وابن ماجه: 3340، والنسائی: 5536، وبه سهیحی داناوه الالبانی له صحیح الترمذی: 3192/2، و صحیح النسائی: 1121/3، وله فزه که ی بهم شیوه یه: ((من سأل الله الجنة ثلاث مرات قالت الجنة: اللهم أدخله الجنة ومن استجار من النار ثلاث مرات قالت النار: اللهم أجره من النار)) واته: ((ههسک سئ جار داوای به هه شت له خوای گهوره بکات نهوا به هه شت ده لئیت: خودايه بیخه ره به هه شته ره، و ههسک سئ په نا به خوای گهوره بگریت له دوزه خ سئ جار نهوا دوزه خ ده لئیت: خودايه بیپار یزه له دوزه خ)).

¹¹³ ثامانه ی پو کراوه له البخاری و مسلم له نزای پیغمبر صلی الله علیه وسلم یو نبین عباس بره زای خویان لئیت- ، البخاری: 143، و مسلم: 2477.

100-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ))

واته: ((خودایه په نا به تۆ ده گرم که هاوبه شت بۆ بریار بدهم له شتی کدا که دهیزانم، وداوای لیخو شبوونت لیده که م له وهی که نایزانم))¹¹⁴.

101-((اللَّهُمَّ انْفَعِنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلَّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا))

واته: ((خوایه سوودم پی بگه یه نه یه به وهی که فیرت کردووم ، وه نه وه م فیرکه که سوودم پی ده گه یه نیت ، وه زانستم زیاده که))¹¹⁵.

102-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا))

واته: ((خودایه داوای زانستیکی به سوود، و پرزقیکی پاک، و کرده وهی قبول کراو له تۆ ده که م))¹¹⁶.

103-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))

واته: ((خودایه من داوات لیده که م نهی خودایه به بۆنه ی نه وهی، که تۆ تاک و ته نیا و جیی نیازیت، که ست لی نه بووه و له که سیش نه بوویت و هیچ

¹¹⁴ أحمد: 403/4، وابن أبي شعبة: 337 / 10، والطبراني له المعجم الأوسط: 284 / 4، وبه حسن-ی داناوه الألباني له صحيح الترغيب والترهيب: 19/1.

¹¹⁵ الترمذي: 3599، وابن ماجه: 259، وبه سهیحی داناوه الألباني له صحيح ابن ماجه: 47/1.

¹¹⁶ ابن ماجه: 925، والنسائي له عمل اليوم والليلة: 102، وأحمد: 294 / 6، 305، وبه سهیحی داناوه الألباني له صحيح ابن ماجه: 152/1.

كەسپكەش ھاو شپوھ و ھاوتای تۆ نپپه، كە لە تاوانەكانم خۆش بپه، بەپراسی تۆ خودای لئ بورده و مپهره بانپت))¹¹⁷.

104-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ [وَوَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ الْمَنَانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ))

واته: ((خودایه داوات لپده كهم بهوهی، كه بهپراستی ستاپپش بۆ تۆپه و هپچ خودایهك شاپستهی په رستن نپپه جگه له تۆ نه پپت، تاك و ته نیا و بن ھاوه لی هه ر بۆ تۆپه، تۆپت خاوه نی به خشین، ئه ی به دپه پنه ری ئاسمانه كان و زهوی، ئه ی خاوه نی شكۆ و پیز، ئه ی زیندوی هه ل سورپنه ری بونه وهر، من داوای به هه شتت لئ ده كهم و په نات پپده گرم له دۆزه خ))¹¹⁸.

105-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ))

واته: ((خودایه داوات لپده كهم بهوهی، كه من شاپه تی ده ده م، كه تۆ په رستراوی به حه قپت، هپچ په رستراویك شاپسته ی په رستن نپپه، جگه له تۆی

¹¹⁷ النسائي: 1300، ولهفزمكه هى ئمه، والنسائي له الكبرى: 7665، وأبو داود: 985، وبهسهحى داناه الألباني له صحيح سنن النسائي: 1/ 147.

¹¹⁸ أبو داود: 1495، وابن ماجه: 3858، والنسائي: 1299، والترمذي: 3544، وبهسهحى داناه الألباني له صحيح النسائي: 1/ 279، وله صحيح ابن ماجه: 2/ 329.

تاک و ته نیای جیی نیازی خه لکیت، ئه وهی، که که سی لى نه بووه و له که سیش نه بووه و هیچ به کیکیش هاوشیوه و هاوتای ئه و نییه))¹¹⁹.

106-((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَمُورُ))

واته: ((پهروه ردگارم لیم خوئشه، و ته و به م قبول بکه، تو قبولکاری ته و به بیت - التواب- بیت و له گوناهاهه کان خوئشه بیت - الغفور- بیت))¹²⁰.

107-((اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَفُضْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيَيْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشِيَّتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْعُضْبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقُضْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ))

واته: ((خودايه به زانياريت به نهينيه كان و به توانايي خوت به سهه دروست كراوه كائندا بمزييه نه تا ئه و كاته، كه ده زانيت زيان باشه بوم به بن هيچ نارچه تيبه كي زيان گه يه ن و ئاشوبه يه كي گومراكار، و بم مريئه ئه و كاته، كه

¹¹⁹ أبو داود: 985، والترمذي: 3475، وابن ماجه: 3857، وأحمد 360/5، وبه سهحجي داناره الألباني له صحيح سنن الترمذي 163/3.

¹²⁰ أبو داود 1518، والترمذي 3434، ولهفزه كه هي ئه مه، والنسائي له الكبرى 10292، وابن ماجه 3814، وبه سهحجي داناره الألباني له صحيح ابن ماجه 321/2، وله صحيح الترمذي 153/3.

دەزانیت مردن باشە بۆم بە بئەن هیچ ناپەرەھە تیببەکی زیان گە یەن و ئاشوبە یەکی گومپراکار، خودایە من داوای ترسانت لێدەکەم لە نەپینی و ئاشکرادا (لە ھەموو کاتێکدا)، داوای وشەیی پاست و پەوات لێدەکەم لە کاتی پازی بوون و تۆرەبیمدا، داوای ئەوت لێدەکەم، کە بە دەولەمەندی و ھەژاریم تۆ لە خۆم پازی بکەم، داوای بەخششی نەپراوەی بەھەشتت لێدەکەم، داوای خۆشەویستی بەر چاوی نەبچراو و نەپراوەت لێدەکەم (خۆشحالی و بەختەوهری)، داوای پازیبوونت لێدەکەم لە داوای رودانی ھەر شتێک، داوای ژیانیکی فینک و خۆشت لێدەکەم لە داوای مردن، داوای چێژی تێپروانینت لێدەکەم لە بەھەشتدا بۆ پرووی پیرۆزت و تامەزرۆیی گەیشتنم پیت، خودایە بمان پازیبەرەو بە جوانی ئیمان و بمانکە بە پینمونیکارانێ پینمونی کراوان)¹²¹.

108- ((اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ مَا رَزَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيمَا تُحِبُّ))

واتە: ((خودایە رزقی خۆشویستنت بە من ببەخشە، و خۆش ویستنی ئەو کەسە ی کە خۆشویستنت بۆی سوودی دەپیت لای تۆ، خودایە ئەو رزقە ی پیمت بەخشیووە لەو شتە ی پیم خۆشە ئەوا بیکە بەھیز بۆم -بۆ کردنی- ئەو شتە ی تۆ پیت خۆشە، خودایە ئەوە ی لیمت دوورخستووەتووە کە پیم خۆشە، بیکە

¹²¹ النسائي 1305، وأحمد 264/4، وبهسهیحی داناره الألباني له صحيح النسائي 280/1، و 281 /1.

هۆکارپک بۆئەوهی خۆم تەرخان بکەم بۆ -کردنی- ئەو شتەى تۆ پێت
خۆشە))¹²².

109-((اللَّهُمَّ طَهِّرْني مِنَ الذُّنُوبِ وَالْحَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّني مِنْهَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْني بِالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ))

واتە: ((خودایە پاکم بکەرەوه له تاوان و گوناھەکان، ھەرۆھو چۆن جلی
سپی پاک دەکریتەوه له پیسی، و پاکم بکەرەوه بە بەفر و تەرزە و ئاوی سارد))¹²³.

110-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُحْلِ، وَالْجُبْنِ، وَسُوءِ الْعُمْرِ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ،
وَعَذَابِ الْقَبْرِ))

واتە: ((خودایە پەنا بە تۆ دەگرم له پەزلی، و ترسنۆکی، و شەر و خراپەى
پیربوون، و شەر و خراپەى -بیرکردنە-وه- له دل، و سزای گۆر))¹²⁴.

111-((اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ،
وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ))

¹²² الترمذي 3491، وبه حسن-ى داناه. وشيخ عبد القادر الأرنؤوط دهلئيت: ((بهو شيوهيه كه ئەو وتوويهتى)).

سەيرى لىكۆلئىنەوهى ئەو بکە بۆ جامع الأصول 4/341.

¹²³ مسلم 476، والنسائي 400.

¹²⁴ النسائي 5469، وله فزه كهى بهم شيوهيه: ((كان النبي صلى الله عليه وسلم- يتعوذ من خمس: من البخل،
والجبن، وسوء العمر، وفتنة الصدر، وعذاب القبر)) واتە: ((پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم- پەناى بە خواى
گەرە دەگرت له پینج شت: پەزلی، و ترسنۆکی، و شەر و خراپەى پیربوون، و شەر و خراپەى -بیرکردنە-وه-
له دل، و سزای گۆر))، و أبو داود 1539، وبه حسن-ى داناه الأرنؤوط له جامع الأصول 4/363.

واته: ((خودایه په‌روه‌ردگاری جبرائیل، ومیکائیل، وپه‌روه‌ردگاری ئیسرافیل، په‌نا به‌ تۆ ده‌گرم له‌ گه‌رمی دۆزه‌خ، وله‌ سزای گۆږ))¹²⁵.

112-((اللَّهُمَّ أَهْمِنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي))

واته: ((خودایه ئیله‌امی هی‌دایه‌تدایم بی‌بیه‌خشه، وبمپاریزه له‌س شه‌ر وخرابه‌ی نه‌فسم))¹²⁶.

113-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ))

واته: ((خودایه من داوا‌ی زانستیکی به‌سوودت لپه‌ده‌که‌م، وپه‌نا به‌ تۆ ده‌گرم له‌ زانستیک که‌ سوودی نه‌بیت))¹²⁷.

114-((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ [السَّنْعِ] وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَاقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ

¹²⁵ النسائي 1344، وأحمد 6/ 61، والبيهقي له الدعوات 109، وبسه‌حیحی داناره الألباني له صحيح النسائي 1121/3، وسلسلة الأحاديث الصحيحة 1544.

¹²⁶ الترمذي وله‌فزه‌که‌ هی‌ نه‌مه 5/ 519 ، 3483 ، وأحمد 23/ 197 ، 19992 ، والحاكم 1/ 510 ، وليكول‌مه‌روانی موسنهد سه‌بارت به‌ فهر‌مووده‌که‌ی نه‌محمد 33/ 197 ده‌لین: ((ئیسناده‌که‌ی سه‌حیه له‌سه‌ر مهرجی بوخاری ومسلم ...))، وبه‌لام له‌فزی الترمذي به‌لاواز ضعيف- داناره له‌لايەن الألباني له‌ ضعيف الترمذي ل 379.

¹²⁷ النسائي له‌ الکبری 7867، وابن ماجه 3843، وبه‌ حسن-ی داناره الألباني له‌ صحيح سنن ابن ماجه 2/ 327، وله‌فزه‌که‌ی: ((سلوا الله علماً نافعاً، وتعودوا بالله من علم لا ينفع)) واته: ((داوا‌ی زانستیکی به‌سوود له‌ خوا‌ی گه‌وره بکەن، وپه‌نا به‌ خوا‌ی گه‌وره بگرن له‌زانستیکی که‌ سوودی نه‌بیت)).

فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ البَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اَفْضُ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ))

واته: ((ئەى خودای پەروەردگاری حەوت ئاسمانەکان و پەروەردگاری عەرشی مەزن، پەروەردگاری ئێمە و پەروەردگاری ھەموو شتێک، داقلێشپنەری تۆ و ناوکهکان، دابەزینەری تەورات و ئینجیل و قورئان، پەنا بە تۆ دەگرم لە زیانی ھەرشتێک که جلەو و دەسەلاتی بە دەستی تۆیە. خودایە، ھەر تۆ یەكەمینیت ھیچ شتێک لە پێش تۆوە نییە و ھەر تۆش کۆتایەمینی ھیچ شتێک لە دوای تۆوە نییە، ھەر تۆ بەرز و مەزنیت، ھیچ شتێک لە سەر ووی تۆوە نییە، ھەر تۆ نزیکیت و ھیچ شتێک لە تۆ زیاتر نزیک نییە لە بوونەو ھەرەکان -یان- ھەر پەنھانیت تەنھا تۆ ئاگاداری نھینەکانی خەلکیت، ھیچ شتێک لە تۆ شاراوە نییە، قەرزاریمان لەسەر ھەلگرە و لە دەست ھەژاری پزگارمان بکە))¹²⁸.

115-((اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِنَا، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا، وَأَرْوَاجِنَا، وَذُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ مُشْبِينَ بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا، وَأَتِمِّمَهَا عَلَيْنَا))

واته: ((خوایە ئاشنایی بخەرە نیوان دلەکانمانەو و نیوانمانیش چاک بکە ، وە پێنماییمان بکە بۆ پێگاکانی ئاشتی و سەلامەتی و ئیسلامەتی ، وە پزگارمان بکە لە تاریکییەکانەو بۆ پووناکی ، وە بە دوورمان گرە لە خراپەکان ئەوھی که ئاشکرایە و ئەوھشی که شاراوھیه ، وە بەرەکەت بخەرە نیو بیستمان و

¹²⁸ مسلم: 2713.

بينيمان و دلّه كانمان و خيزانه كانمان و نه وه كانمانه وه ، وه تهوبه مان لى
 وه رگه به راستى تو زور تهوبه وه رگى و به به زه بيت ، وه بمانكه ره به شيك له
 كه سه شوكرانه بزيړه كانى نيعمه ته كانت ، ستايشتت بكهين له سه رى و قبولى
 بكهين و ته واو و كاملشى بكه به سه رماندا))¹²⁹.

116-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ
 الْعَمَلِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ، وَتُبِّئْنِي، وَثَقِّلْ مَوَازِينِي، وَحَقِّقْ
 إِيْمَانِي، وَارْفَعْ دَرَجَاتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي، وَاعْفِرْ حَطِيئَتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا
 مِنَ الْجَنَّةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ، وَظَاهِرَهُ،
 وَبَاطِنَهُ،

وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ،
 وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ، وَخَيْرَ مَا بَطَنَ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ،
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعْ وَزْرِي، وَتُصْلِحَ أَمْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي،
 وَتُحَصِّنَ فَرْجِي، وَتُنَوِّرَ قَلْبِي، وَتَعْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ
 آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي، وَفِي بَصْرِي، وَفِي
 رُوحِي، وَفِي حُلْقِي، وَفِي حُلْقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي مَمَاتِي، وَفِي
 عَمَلِي، فَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ))

واته: ((خودايه داوات لپده كه كه داوا كړدنه كه م خپرترين و چاكترين بيت،
 و نزاكه م خپرترين و چاكترين نزا بيت، و خپرترين و كاملترين سه ركه وتن،

¹²⁹ أبو داود: 969، والحاكم ولهفه كه هى نه مه 1/ 265 ، و دملنيت: ((سه حيه له سه ر مر جى مسلم))، و الذهبى

26/1، و به سه حيه داناره الألبانى له صحيح الأدب المفرد 630 .

وخیرترین وکاملترین کرده‌وه، وخیرترین وکاملترین پاداشت، وخیرترین وکاملترین ژیان، وخیرترین وکاملترین مردن، وجیگیر دامه‌زراوم بکه، وترازووی-چاکه‌کانم- قورس بکه، وئیمانم به‌هیز بکه، وپله‌کانم به‌رز بکه‌روه، ونویژه‌کانم قبول بکه، وله‌گونه‌کانم خوش به، وداوای پله به‌رزه‌کانت لیده‌کهم له به‌هشتدا، خودایه داوای -ئه‌نجامدانی- سه‌ره‌تای کرده‌وه چاکه‌کان وکوتاییان وکوی هه‌موویان ویه‌کهم وکوتاییان وئاشکرا وشاراوه‌یان وپله به‌رزه‌کان له به‌هشتدا، ئامین -خوایه نزاکهم قبول بکه و وه‌لامی بده‌روه-، خودایه داوای خیرترین وکاملترین لیده‌کهم له‌وهی ئه‌نجامی دده‌م -له هه‌موو شتیکدا-، وخیرترین له‌وهی ده‌یکهم، وخیرترین له‌وهی شاراوه‌یه ونه‌پنیه، وداوای پله به‌رزه‌کانت لیده‌کهم له به‌هشتدا، ئامین، خودایه داوات لیده‌کهم ناوم به‌رز بکه‌یته‌وه، وله‌گونه‌کانم خوش بیت، وکاروبارم چاک بکه‌یت، ودلم پاک بکه‌یته‌وه، وگونه‌کان له‌سه‌ر شانم لابه‌ریت، ودلم نور وپوشندار بکه‌یت، وله‌گونه‌کانم خوش بیت، وداوای پله به‌رزه‌کانت لیده‌کهم له به‌هشتدا، ئامین، خودایه داوات لیده‌کهم پیروزی وبه‌ره‌کهم پیبیه‌خشیت له نه‌فسم، وله بیستن وبینین وپروچ ولامشه وپه‌وشت وخیزان وژیان وگردنم وکرده‌وه‌کانم، و کرده‌وه چاکه‌کانم قبول بکریت، وداوای پله به‌رزه‌کانت لیده‌کهم له به‌هشتدا،

ئامین))¹³⁰.

117-((اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الْمُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَذْوَاءِ))

¹³⁰ الحاکم 1/ 520 و به‌سه‌حیحی داناوه، و الذهبی 520/1، والبیهقی له الدعوات 225، والطبرانی له الکبیر 23

واته: ((خودايه له ره‌وشت وئاره‌زوو وكرده‌وه ونه‌خوشيه چه‌وت وخرابه‌كان به‌دوورم بگره))¹³¹.

118-((اللَّهُمَّ فَتَّعِنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَاحْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِي بِخَيْرٍ))

واته: ((خودايه قه‌ناعه‌تدارم بکه له‌و رزقه‌ی پي‌مت به‌خشي‌ووه، و به‌ره‌که‌تم پي‌نده‌ تي‌يدا، و له‌ به‌رام‌به‌ر هه‌ر شتي‌ک که نيمه‌ خي‌رم پي‌به‌ه‌خشه))¹³².

119-((اللَّهُمَّ حَاسِبِنِي حِسَابًا يَسِيرًا))

واته: ((خودايه لي‌پيرسي‌نه‌وه‌م له‌گه‌لدا بکه به‌ لي‌پيرسي‌نه‌وه‌يه‌کی ئاسان))¹³³.

¹³¹ الحاکم 523/1، وده‌لئیت: ((سه‌حیحه‌ له‌سه‌ر مه‌رجی مسلم))، و الذهبی 532/1، و الطبرانی له‌ المعجم الکبیر 19/19 ژ 36، و به‌سه‌حی دان‌وه‌ الالبانی له‌ ظلال الجنة 13.

¹³² الحاکم 532/1 و به‌سه‌حی دان‌وه‌، و الذهبی 510/1 له‌ نین عه‌باسه‌ره‌ به‌زای خوايان لی‌نی‌ت، و البیه‌قی له‌ الآداب 1084، و له‌ الدعوات الکبیر 211، و به‌ حسن‌ی دان‌وه‌ الحافظ ابن حجر له‌ الفتوحات الربانیة 4/383.

¹³³ أحمد 48/6، و الحاکم، 255/1 وده‌لئیت: ((سه‌حیحه‌ له‌سه‌ر مه‌رجی مسلم))، و الذهبی 255/1، «قالت عائشة رضي الله عنها: فلما انصرف قلت: يا نبي الله ما الحساب اليسير؟ قال: أن ينظر في كتابه فيتجاوز عنه إنه من نوقش الحساب يومئذ يا عائشة هلك، وكل ما يصيب المؤمن يكفر الله - عز وجل- به عنه حتى الشوكة تشوكة»، واته: «عائشه به‌زای خواي لی‌نی‌ت- ده‌لئیت: کاتی‌ک ته‌واوی کرد و وتم: ئە‌ی پی‌غه‌م‌به‌ری خودا ئایا لی‌پیرسینه‌وه‌ی ئاسان چی‌یه‌؟ فه‌رمو‌ی: سه‌یری کتبی‌ه‌که‌ی بکری‌ت وئی ببوری‌ت تی‌په‌ری بی‌گفتوگۆی زۆر- چونکه‌ ئە‌وه‌ی گفتوگۆی له‌گه‌لدا بکری‌ت له‌ لی‌پیرسینه‌وه‌ ئە‌وا له‌و رۆژ‌ه‌دا تبا ده‌چیت، و هه‌ر شتی‌ک تووشی ئیماندار ده‌بی‌ت به‌ه‌وی خواي گه‌وره‌ -عز وجل- له‌ گونا‌هه‌کانی خوش ده‌بی‌ت هه‌تاوه‌کو درکی‌ک که ده‌چیت

120-((اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))

واته: ((خودایه یارمه تیم بده له سهر نه وهی، که یادت بکه م و سوپاستت بکه م و به چاکی په رستشت بؤ بکه م.))¹³⁴.

121-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا لَا يَزِيدُنِي، وَنَعِيمًا لَا يَنْقُدُنِي، وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم- فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ))

واته: ((خودایه من داوای ئیمانیک له تو ده که م که هه لگه پانه وهی تیدا نه بییت، ونیعمه تیک کۆتایی نه یهت، وهاوه لوبوون له گه ل موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- له سهر وهی به هه شتی هه تاهه تایی))¹³⁵.

122-((اللَّهُمَّ قِنِي سَرًّا نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أَمْرِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَخْطَأْتُ، وَمَا عَمَدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ، وَمَا جَهِلْتُ))

واته: ((خودایه له شه ری نه فسم بمپاریزه، و سووربوونم پیبه خشه له سهر - کردن و ووتنی - باشتیرین شت که هوکاری ریمنونی وهیادتاندانه، ولیم خویش به

به لاشعیدا-»، و الألباني سبارة بم فمرموده به له مشكاة المصابيح دا ده لیت: (وئیسناده که می باشه جید-
(۵)).

¹³⁴ أحمد: 2/ 299، والحاكم: 1/ 499، وبه سمحی داناره، و الذهبی، وبهو شیوهیه، و أبي داود 1524، والنسائي له الكبرى 9973، وبه سمحی داناره الألباني له صحيح الأدب المفرد 534.

¹³⁵ أخرجه ابن حبان (موارد)، ل 604 : 2436، له نيين مسعوده وهاتوره برمزای خوی لیبیت- به موقوف- ی، ورواه أحمد : 1/ 386، 400، والنسائي له عمل اليوم والليلة : 869، وبه حسن-ی داناره الألباني له السلسلة الصحيحة : 2301 .

له گوناوه نهینى وئاشکرا وهه له کانم وئهو گوناهانهى به ئه نقهست کردوومه
وئهو هوى زانیومه یان نه مزانیوه))¹³⁶.

123-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْبَةِ الدِّينِ، وَعَلْبَةِ العَدُوِّ، وَسَمَاتَةِ الأَعْدَاءِ))

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له وهى تووشى بارگرانى وناپه حه تى بم
به هوى قهرزه وه، وله زالبوونى دوژمن، وله دلخووشبوونى دوژمنه کانم -به هوى
نازار وناخوشيه کانم-))¹³⁷.

124-((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ضِيقِ المَقَامِ
يَوْمَ القِيَامَةِ))

واته: ((خودايه ليم خووش به، وهيدايه تم بده، وپوژيم بده، وعافيه تم -
سه لامه تيم- بين بيه خشه، و په نا به تۆ ده گرم له ناپه حه تى وهستان له پوژى
قيامه ت))¹³⁸.

125-((اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصْرِي، وَاجْعَلْهُمَا الوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى
مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِئْتَارِي))

¹³⁶ النسائي له الكبرى: 6/ 246 ژ 10830، والحاكم 510/1 وبه سهحى داناه، و الذهبى يش هاورايه، وأحمد
444/4، والمسند -المحقق- 33/ 197 ژ 19992، والحافظ له الإصابة دلنيت: ((ئيسناده كهى سهحيه))، وبه
سهحى داناهه الألبانى له تخريج رياض الصالحين له سهرنجى له سهرفر موودهى ژ 1495.

¹³⁷ النسائي 5475، وأحمد 2/ 173، و به سهحى داناهه الألبانى له صحيح النسائي 3/ 1113.

¹³⁸ النسائي 1617، وابن ماجه 1356، و به سهحى داناهه الألبانى له صحيح سنن النسائي 1/ 356، وله
صحيح ابن ماجه 1/ 226.

واته: ((خودايه ئاسووده ييم پيبيه خشه له بيستن و بينين و بيكه به ميرانگرم،
وسهرم بخه له سهر نه وهى سته مم ليده كات، و تو له مى لي بكه ره وه))¹³⁹.

126-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَةً نَقِيَّةً، وَمَيِّتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًّا غَيْرَ مَحْزٍ وَلَا فَاضِحٍ))

واته: ((خودايه من داواى ژيانىكى پاك، و مردنىكى باشت ليده كه م،
و گه پانه وه بو قيامت به بن زه لىلى و ئابرو و چوون)) [141].

127-((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ،
وَلَا هَادِي لِمَنْ أَضَلَّتْ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا
أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ،
وَرَحْمَتِكَ، وَفَضْلِكَ، وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا
يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْحَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ
بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا،
وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا
مُسْلِمِينَ، وَأَخِينَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ حَرَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ
الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْرَكَ
وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ كُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ [آمِينَ]))

واته: ((خودايه هه موو حه مد و ستايشىك بو تو، كه س ناتوانيت بيگرىته وه
له به كيك نه گهر تو پوزى بو فراوان بكهيت، و كه س ناتوانيت پوزى بو به كيك
فراوان بكات نه گهر تو لى بگرىته وه، و كه س ناتوانيت به كيك هيدايت بدات

¹³⁹ الترمذي 3681 ، والبخاري له الأدب المفرد 650، والحاكم 1/ 523 ، و به سهحى داناه و الذهبي بش

هاورايه ، و به حسن-ى داناه الألباني له صحيح الترمذي 188/3 .

ئەگەر تۆ گومپاي بکهیت، وکەس ناتوانیت یه کیک گومپا بکات ئەگەر تۆ هیدایه تی بدهیت، وکەس ناتوانیت رزقیک بدات به یه کیک ئەگەر تۆ قهدهغه ی لیبکهیت، وکەس ناتوانیت قهدهغه ی رزقیک بکات له یه کیک ئەگەر تۆ پیی ببهخشیت، وکەس ناتوانیت یه کیک نزیک بکاتهوه ئەگەر تۆ دووری ببهیتهوه، وکەس ناتوانیت یه کیک دوور بخاتهوه ئەگەر تۆ نزیکی بکهیتهوه، خودایه به فراوانی بهرهکەت وپهحمەت و فەزل و رزقی خۆت به ئیمه ببهخشه، خودایه نیعمه تی خۆت به من ببهخشی له پۆژی ههژاریه کی سهخت، وئاسایش له پۆژی ترسان، خودایه من پهنا به تۆ دهگرم له شهپی ئهوهی پیمانته بهخشیوه وله شهپی ئهوهی پیمانته بهخشیوه، خودایه ئیمان لهلامان خۆشهویست بکهیت و له دلمان بیرازینیتهوه، وکوفر و فاسقیتی و تاوان لهلامان قیزهون و ناشیرین بکهیت، وله رینمونیکاران بین، و بمان گهیهنه به چاکهکاران بی ئابرووچوون و بی تووشبوون به فیتنه - تاقیکردنهوه-، خودایه کافرەکان تهفن و تونا بکه ئەوانه ی پیغه مبهرانت به درۆزن دهزانن و خه لکی دوور دهخه نهوه له رپیازت، و تۆله و سزای خۆت دابه زینه سهریان، خودایه ئەو کافرانه تهفن و تونا بکه که کتیبیان پیدراوه -ئههلی کیتاب: جوله که وگاوپهکان-، ئە ی په رستراوی هه ق نامین - نامین: و اتا خودایه نزاکانمان وهلام بدهرهوه-¹⁴⁰.

128- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي))

¹⁴⁰ أحمد 3/ 424، و 24/ 246 ژ 15492، وئوهی له نینوان دوو کهوانهوه و مستاوکه میه گیرانهوه ی -الحاکمه- 1/ 507، 3/ 23- 24، و البخاری له الأدب المفرد 699، و به سهیحی داناوه الألبانی له تخریج فقه السیره ل 284، و له صحیح الأدب المفرد للبخاری 538، ل 259، و لیکۆله روانی موسعد دهلین: 24/ 246 : ((بیاوهکانی متمانه پیکراوه)).

واته: ((خودایه لیم خوش به، وره حمم پیبکه، وهیادیه تم بده، وعافیته - سهلامه تم- بکه، ورزقم پیبیه خشه))¹⁴¹.

((...وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي))

واته: ((... و هه ژاریم پر بکه ره وه و ده و له مه ندم بکه و پله و پایمه به زانستی به سوود و کرده وهی باش به رز بکه ره وه))¹⁴².

129- ((اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَأَازِرْنَا وَلَا تُؤْزِرْ عَلَيْنَا، وَأَرْضِنَا وَأَرْضْ عَنَّا))

واته: ((خودایه - نیعمه تی- زیاترمان پیبیه خشه ولیمان که مه که ره وه، ورپذدارمان بکه وزه لیمان مه که، وپیمان بیه خشه ولیمان مه گره وه، وئیمه هه لَبْزیره و فزلی خه لکانیکی تر مه ده به سهر ئیمه دا، وپرازیمان بکه وپازی به لیمان))¹⁴³.

¹⁴¹ مسلم 2696 ، و 2697 ، وله گیر انه وهی لای مسلم: ((فان هؤلاء تجمع لك دنياك وآخرتك)) واته: ((نعم وشانه کوی خیر وچاکه ی- دنیا وقیامتی بو تو تیدایه))، وله سنن أبي داود 850 : ده لئیت: ((فلما ولى الأعرابي قال النبي صلى الله عليه وسلم: (لقد ملأ يديه من الخير)) واته: ((کاتیک نه عرابیه که دور کهوته مه پیغمبر صلى الله عليه وسلم- فر مووی : «دهسته کانی پر کرد له خیر وچاکه»)).

¹⁴² الترمذی 284، وابن ماجه 898، و وبه سهیحی داناره الألبانی له صحیح ابن ماجه 1/ 148، و صحیح الترمذی 1/ 90 .

¹⁴³ الترمذی 5/ 326 ، 3173 ، و الحاکم 2/ 98 ، و وبه سهیحی داناره، و وبه حسن-ی داناره شیخ عبد القادر الأرنؤوط له لیکؤله وهی بو جامع الأصول 11/ 282 ژ 8847.

130- ((اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي))

واته: ((خودایه ههروه کو چۆن شیوه وپرواله تی منت جوان کردوو به و شیوه به ره و شتم جوان بکه))¹⁴⁴.

131- ((اللَّهُمَّ تَبَّتْ نِيَّيَ وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًا))

واته: ((خودایه جیگیر و دامه زراوم بکه و پړینموینی کار هیدایه ت کارم به))¹⁴⁵.

132- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعَلَّمَ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ))

واته: ((خودایه داوای جیگیربوون و دامه زراویت لیده کهم له سه ر ئابن، و سووربوون له سه ر کردنی کرده وه چاکه کان بۆ ئه وه ی له سه ر هیدایه ت و پړینموینی بم، و داوای ووتن و کردنی ئه و شتانه ت لیده کهم که ده بنه هوی ره حمه ت و لیخوشبوونت، داوات لیده کهم سوپاسگوزار بم به رامبه ر نیعمه ته کانت، و به چاک ی تو بپه رستم، و داوای دلپکی سه لامه ت و زمانپکی

¹⁴⁴ أحمد 68/6 ، و 155 ، و 403/1 ، و ابن حبان (2423 - موارد)، و الطیالسی 374 ، و مسند أبي يعلى 5075 ، و به سه حیحی داناوه الالبانی له إرواء الغلیل 115/1 ژ 74.

¹⁴⁵ ئاماژمیه بۆ نزای پڼغهمبه ره صلى الله عليه وسلم- بۆ جه ریر بره زای خوای لیبیت- بروانه: البخاری 6333 ، و ژمار مکانی 3020 ، 3036 ، و هند..

پاستگو له تو ده کهم، وداوای خیری ئه وهت لیده کهم که دهیزانیت، وپهنا به تو دهگرم له شهپی ئه وهی دهیزانیت، وداوای لیخوشبون له تو ده کهم سه بارهت به ئه وهی دهیزانیت -سه بارهت به من-، چونکه ته نها تو زانایت به غیب -غیب : واتا: پووداوه کانی داهاتوو وشته نه بینراوه کان وشاراوه کان-))¹⁴⁶.

133-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفُزْدَوْسَ أَعْلَى الْجَنَّةِ))

واته: ((خودایه داوای فیردهوسی بلنت لیده کهم له بهه شتدا))¹⁴⁷.

134-((اللَّهُمَّ جَدِّدِ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي))

واته: ((خودایه ئیمان له دلما نوی بکه ره وه))¹⁴⁸.

¹⁴⁶ أحمد 28 / 338، 17114، و 28 / 356، 17133، والترمذي 3407، والطبراني له المعجم الكبير بملفه زمکهی 7135، و 7157، و 7175، و 7176، و 7177، و 7178، و 7179، و 7180، و ابن حبان له سهیحه کهیدا 3 / 215، 935، و 5 / 310، 1974، و به حسن-ی داناوه شعیب الأرنؤوط له صحیح ابن حبان 5 / 312، و به حسن- داناوه له لایمن لیکؤلر موانی المسند 28 / 338، و الألبانی له سلسله الأحادیث الصحیحة له بهرگی حوتهم 3228، وله صحیح موارد الظمان 2416، 2418، و دهلنیت: ((صحیح لغیره)).

¹⁴⁷ و مرگیراوه لهم فهر مووده بهی پیغمبهی صلی الله علیه وسلم: ((... فَإِذَا سَأَلْتُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفُزْدَوْسَ؛ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) واته: ((... نهگه داواتان له خوای گه ره کرد ئهوا داوای فیردهوسی لیبیکه؛ چونکه ناوه راستی بهه شته، و سه ره وهی بهه شته، و عمرشی خوای میهره بان له سه ره وهی بهی، و لهویوه روبره کانی بهه شته هملده قولنیت)) البخاری 2790، 7423.

¹⁴⁸ و مرگیراوه له فهر موودهی عبد الله نبین عومر بره زای خویان لنبینت- دهلنیت: پیغمبهی خدا صلی الله علیه وسلم- ده فهر مویت: ((إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ التُّوبُ الْخَلْقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ)) واته: ((ئیمان کون ده بنیت له نبرو -لاشه و روهی- یه کیکتان ههرومکو چون جل کون

135-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ))

واته: ((خودايه په نا به تو ده گرم له نوږځيک سوودی نه بیټ))¹⁴⁹.

136-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ الشَّوْءِ، وَمِنْ رُوجٍ تُشَيِّبُنِي قَبْلَ الْمَشِيِّ،
وَمِنْ وَلَدٍ يَكُونُ عَلَيَّ رَبًّا، وَمِنْ مَالٍ يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًا، وَمِنْ حَلِيلٍ مَّاكِرٍ عَيْنُهُ تَرَانِي،
وَقَلْبُهُ يَزْعَانِي؛ إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَنَهَا، وَإِذَا رَأَى سَيِّئَةً أَدَاعَهَا))

واته: ((خودايه په ناته پیده گرم له دراوسی خراب، وله هاوسه پړيک پیرم
بکات پیش پیربوون، وله مندالیک بیټه گه وره به سرمه وه، له مال و سامانیک
بیټه هوی سزا له سرم، وله هاوړپیه کی فیلباز به رده وام به پرووکه ش
خوشه ویسته به لام له دلوه دوژمنه، نه گهر چاکه به کم بیټیت ده یشاریته وه،
ونه گهر خرابه به کم بیټیت بلاوی ده کاته وه))¹⁵⁰.

137-((اللَّهُمَّ لَا تُحْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

ده بیټ، بویه داوا له خوی گهره بکن که یمان له نيو دلناتا نوږ بکاته وه))، الحاکم 1/ 4، و به سهیحی
داناوه، و الذهبي یش هاوړایه له گملي، و الهیثمي له مجمع الزوائد 1/ 52 ده لیټ: ((الطبراني گبر او یه تیته وه له
الکبير، و نيسناده کمى حسن-ه))، و به حسن-ی داناوه الألباني له سلسلة الأحاديث الصحيحة 4/ 113، ژ
1585.

¹⁴⁹ أبو داود 1549، و به سهیحی داناوه الألباني له صحيح سنن أبي داود 1/ 424.

¹⁵⁰ الطبراني له الدعاء، 3/ 1425، ژ 1339، و الألباني له سلسلة الأحاديث الصحيحة 7/ 377، ژ 3137:
(ده لیټ: ونه مه نيسناديکی باشه، و پياو مکنی هموی پياوی -التهذيب- ن..)).

واته: ((خودايه ئابرووم مەبە لە رۆژی قیامەتدا))¹⁵¹.

138-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَعَاوَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))

واته: ((خودايه من داواى سهلامه تبوون -عافيهت- له تۆ ده کهم له دونيا وقيامهت))¹⁵².

139-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ، وَقَلْبٍ لَا يَحْشَعُ، وَقَوْلٍ لَا يُسْمَعُ))

واته: ((خودايه من په نات پیده گرم له زانستیک که سوودی نه بێت، وله کرده وه یه ک بهرز نه کریته وه -قبول نه کریت-، وله دایک خشوعی تیدا نه بێت- ترسان له خوای گه وره ی تیدا نه بێت-، وله نزایه ک وه لام نه درپێته وه))¹⁵³.

140-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَصَلَعِ الدِّينِ، وَعَلَبَةِ الرَّجَالِ))

¹⁵¹ أحمد له المسند 29 / 596 ، ژ 18056 ، و لیکۆله رموانی المسند دهلین: ((ئیسناده که ی سه حجه))، و الطبرانی له المعجم الكبير 3 / 20 ، ژ 2524 بهم له فزه: ((اللهم لا تخزني يوم القيامة، ولا تخزني يوم البأس)) واته: ((خودايه ئابرووم مەبە لە رۆژی قیامەت، و ئابرووم مەبە لە رۆژی نارمەتی و تەنگانە و بێبۆستی و هەژاری- ((

¹⁵² ابن ماجه 3851 ، و به سه حجه داناهه الألباني له صحيح ابن ماجه 3 / 259 ، وله سلسلة الأحاديث الصحيحة 1138 .

¹⁵³ ابن حبان 2440 (موارد)، و به سه حجه داناهه الألباني له صحيح موارد الظمان 2 / 454 ، ژ 2066 .

واته: ((خوایه من په‌نات پیده‌گرم له غه‌م و په‌ژاره و بـ تاقه‌تی ، وه په‌نات پیده‌گرم له بـ ده‌سه‌لاتی و ته‌مه‌لی ، وه په‌نات پیده‌گرم له ترسنوکی و په‌زیلی ، وه په‌نات پیده‌گرم له زالابوونی قهرز به سه‌رمدا وه له زالبوونی سته‌می پیاوان))¹⁵⁴.

141- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ))

واته: ((خودایه په‌نا به تۆ ده‌گرم له سزای دۆزه‌خ، وپه‌نا به تۆ ده‌گرم له سزای گۆر، وپه‌نا به تۆ ده‌گرم له فیتنه و تاقیکردنه‌وه‌کان ئه‌وه‌ی ئاشکرایه وئوه‌ی نه‌ینیه، وپه‌نا به تۆ ده‌گرم له فیتنه و تاقیکردنه‌وه‌ی مه‌سیحی ده‌جال))¹⁵⁵.

142- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ))

¹⁵⁴ البخاري 6363 ، نه‌مه‌س ده‌لایت : ((كُنْتُ أَخْذُمُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- كَلَّمَا نَزَلَ، فَكُنْتُ أَسْمَعُهُ يُكْبِرُ أَنْ يَقُولَ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ...)) واته: ((خزمه‌تی پیغمبهری خودام دم‌کرد صلی الله علیه وسلم- له همرکات و شوینیک بووایه ده‌میست زۆر ده‌یوت: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ...)) .

¹⁵⁵ مسلم 2867 ، وتییدا هاتووه: ((تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ))...، [تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ...] واته: ((په‌نا به خوای گه‌وره بگرن له سزا و نازاری دۆزه‌خ)) ... ، [په‌نا به خوای گه‌وره بگرن له سزا و نازاری گۆر].

واته: ((خودایه داوای شهیدبوونم له تۆ ده کهم له پیناوی تۆدا - له رپیزی تۆدا-))¹⁵⁶.

143- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ النَّاسِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَدْخِلْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُدْخَلًا كَرِيمًا))

واته: ((خودایه لیم خوښ به، وله پوژی قیامه تدا بمخه ره سه ره وهی زوړیک له خو لقی پناوه کانت، خودایه له گونا هه کانه خوښ به، وله پوژی قیامه تدا له شوینیک رپزینراو به))¹⁵⁷.

144- ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّمَا قَضَيْتَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ))

واته: ((خودایه رپنموونیم بکه له گه ل ئه وانهی که رینموونیت کردوون، پاریزراو و له ش ساغم بکه له گه ل له ش ساغ و پاریزراواندا، پشتگیرییم بکه له گه ل پشتگیری لی کراواندا، پیت و به ره که ت بکه ره ئه وهی که پیت به خشووم و به پاریزه له شه ر و زیانی ئه وهی که برپارت له سه ری داوه، چونکه بیگومان تۆ برپار ددهیت و برپاریشت له سه ر نادریت، بیگومان زه لیل ناپیت ئه وهی که

¹⁵⁶ مسلم 1909، و مرگیراوه له م فه رموده هی پڼغه مبه ر صلی الله علیه وسلم: ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)) واته: ((هه ر که سیک داوای پله ی- شه هیدبوون له خوای گه ره بکات نه و خوای گه ره ده یگه یه نیت به پله ی شه هیده کانه، نه گه ر چیش له سه ر جیگه که ی به ریت)).

¹⁵⁷ البخاری 4323، و مسلم 2498، و مرگیراوه له نزا ی پڼغه مبه ر صلی الله علیه وسلم- بۆ عوبه یه کوری عامر، وله نزا ی صلی الله علیه وسلم- بۆ نه بی بورده - مرزا ی خوایان لیتیت-.

تۆ پشٹیوانی بکهیت و به هیژ و بهدهسه لاتیئش نابیت ئه وهی که تۆ دژایه تی بکهیت، به ره کهت و پیرۆزی و گه وره ی و بلندی بۆ تۆیه ئه ی پهروه ردگارمان))¹⁵⁸.

145- ((رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ))

واته: ((پهروه ردگارم له گونا هه کانم خۆش به له رۆژی قیامه تدا))¹⁵⁹.

146- ((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)) واته: ((داوا ی لپخۆشبوون له خودای گه وره ده کهم، ئه وهی که هپچ په رستراویک نبیه شایسته ی په رستن بیّت جگه له ئه و، که به رده وام -الهی- ه زیندوو ه و -القیوم- ه

¹⁵⁸ احمد له المسند 3/ 249 ، ژ 1723 ، ولئیکۆ لهر موانی موسنهد دلئین 3/ 249: ((ئیسناده که ی سه حیه))، و ئه مه گنیرانه وهی که ره هایه و دیاری نه کراوه له بویتر- و مکو گنیرانه وهی تر، له گنیرانه وهی نه نهس بر مزای خوا ی لئینیت- هاتوه: ((وکان یعلمنا هذا الدعاء...)) واته: ((وفیری ئه م نزایه ی ده کردین...)).

¹⁵⁹ مسلم 214 ، قیل للنبی صلی الله علیه وسلم: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنَ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّجْمَ، وَيُطْعِمُ الْمَسْكِينِ، فَهَلْ ذَلِكَ نَافِعُهُ؟ قَالَ: ((لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)) واته: ووترا به پئغه مبه ر صلی الله علیه وسلم: ئه ی پئغه مبه ری خودا ، ئیین جودعان له جاهلییه تدا په یوه ندی خزمایه تی ده گه یاند، و خواردنی دمه خشی به هه ژاره کان، ئایا ئه مه سوودی بۆی ده بیت؟ فه رموی: ((سوودی بۆی نابیت، چونکه ئه و هپچ رۆژیک نه یوت پهروه ردگارم له گونا هه کانم خۆش به له رۆژی لئیر سینه وه برۆژی قیامه ت-)).

راگر وسره پرشتیاری دروستکراوه کانه، وبه تهوبه کردن بۆ لای تهویش دهگه رپمه وه¹⁶⁰.

147- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ))

واته: ((خودایه له گونا هه کانم خووش به، وتوره یی دلّم مه هیله، وله و فیتنه وتاقیکردنه وانهی ده بنه هوی گومر ابوون به دوورم بگره))¹⁶¹.

¹⁶⁰ الترمذی 3577، وبه سهیحی داناوه الألبانی له صحیح الترمذی 3/ 469: ((مَنْ قَالَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ قَرًّا مِنَ الرَّحْفِ)) واته: ((ههسک سیک بیئیت نهوا خوای گهوره لئی خووش ده بییت نهگه رچیش له جهنگدا له جیهاددا- رای کرد بییت)).

¹⁶¹ وهرگه رگه وه لهه نزایه ی پیغه مبهه ر صلی الله علیه وسلم- بۆ عانیشه رهرزای خوای لیبییت-: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا ذَنْبَهَا، وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِهَا، وَأَعِزَّنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ)) واته: ((خودایه له گونا هه کانم خووش به، وتوره یی دلئی لایه ره، و بیپاریزه لهه فیتنه وتاقیکردنه وانهی ده بنه هوی گومر ابوون)) ابن عساکر گهیراویه تیه وه به ئیسانده که ی له ((الأربعین فی مناقب أمهات المؤمنین))، ل 85 له عانیشه وه رهرزای خوای لیبییت- و ده لئیت: ((نمه فهرموده یه کی سهیح و حسن ه، له فهرموده ی بقیه بن الولید))، و ابن السنی گهیراویه تیه وه له عمل الیوم و اللیلة، ژ 457، وله ریوایه تیکه تری ابن السنی ده لئیت: ((وَأَجْرَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ)) واته: ((و بمپاریزه له شهیتان)) له جیاتی: ((من مضلات الفتن))، و سهیری گهیراوه که بکه له لای الألبانی له السلسلة الضعيفة 4207. و سهیری فهرموده ی أم سلمة رهرزای خوای لیبییت- که ئامازه یه بوی له لای أحمد 26576 ، 2 / 44 ، وله فهرمکه ی: ((قُولِي اللَّهُمَّ رَبِّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَجْرَنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ مَا أَحْيَيْتُنَا)) واته: ((بلی خودایه پهروم ر دگاری پیغه مبهه ر موحه مه له گونا هه کانم خووش به، وتوره یی دلّم لایه، و بمپاریزه لهه فیتنه وتاقیکردنه وانهی ده بنه هوی گومر ابوون ههتا له ژ یاندام))، و الهیثمی به حسن- ی داناوه له مجمع الزوائد 27 / 10 ، و الطبرانی له المعجم الكبير 338 / 23 ، ژ 785 ، به بی له فزی: ((ما أحییتنا)).

148- ((اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ - صلى الله عليه وسلم- وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ،
وَأَعِزَّنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ))

واته: ((خودایه له سهر سونه تی پیغه مبه ره که ت بمژییه نه -صلى الله عليه وسلم- و له سهر ناینه که ی نه و بمرم، وبمپاریزه له تاقیکردنه وه وفیتنه
گومراکه ره کان))¹⁶².

وئامازه همیه بوی له أم هانی موه بره زای خوای لبیبت. دهلیت: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي دَعَاءَ أَدْعُو بِهِ، قَالَ: ((قُولِي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي...)) واته: نهی پیغه مبه ری خودا فیری نزایه کم بکه بوئه وهی نزای پنییکم، فسر مووی: ((بلی: خودایه له گونا هه کانم خوش به ...))، الخرائطي له اعتلال القلوب ژ 52، و مسائی الأخلاق ژ 323.

¹⁶² البیهقی له الكبرى 95 / 5 له نزای نبین عومر به -موقوفی، و ابن الملقن نه مهی گپراوتموه له البدر المنیر 309 / 6، وله الضیاء موه دهلیت: ((نیسناده که ی باشه جید-ه)). و نبین مه سعود بره زای خوای لبیبت. دهلیت: ((لا یقل أحدکم: اللهم انی أعوذ بك من الفتنة، فلیس أحد إلا وهو مشتمل علی فتنة؛ لأن الله یقول: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ [التغابن: 15]، فایکم استعاذ فلیستعذ بالله من مضلات الفتن)) واته: ((با هیچ یه کیکتان نه لیبت: خودایه من پهنا به تو ده گرم له فیتنه -تاقیکردنه وه-، چونکه هه موو یه کیکت تووشی فیتنه ده لیبت؛ بویه خوای گهوره ده فسر مویت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ واته: ﴿بلنبیان که مال و سامان و روله و نه مه کانتان تاقیکردنه مه بواتان﴾ [التغابن: 15]، نه گمر هه یه کیکتان پهنا ی به خوای گهوره گرت نهوا با پهنا به خوای گهوره بگریت لهو فیتانه ی ده بنه هو ی گومرا بوون))، ابن جریر له تفسیر مه کی 475 / 13 ژ 15912، و ابن بطال باسیکر دووه له شیکردنه وهی بو صحیح البخاری 4 / 13.

149-((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ))

واته: ((خودایه وهسف وستایشی موحه مه د وبنه مالّه وشوینکه وتووانی بکه -صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چون وهسف وستایشی ئیبراهیم وبنه مالّه وشوینکه وتووانیت کرد -علیه السلام-، وبهره که ت وپیرۆزی برژینه سهر موحه مه د وبنه مالّه وشوینکه وتووانی -صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چون بهره که ت رژانه سهر ئیبراهیم وبنه مالّه وشوینکه وتووانی -علیه السلام-، تۆ ستایشکراو وشکوڈاریت))¹⁶³.

وحهد وستایش بو الله پهروردگاری جیهان، بهو شیوهی شیاوی شکوڈاری ومهزنی دهسه لاتنی ئەو زاتهیه، اللهم صلّ وسلم علی نبینا محمد، وعلی آله، وأصحابه، وأتباعه بإحسان إلى يوم الدين.

¹⁶³ البخاري 3370، وئوهی لهئیوان دوو کهوانه وستاوه کهیه له فهر موودهی ئەبو هورمه ریه -رمزای خوای لیئیت- له مسلم 405..

فهرست

- 5..... دُعا و نِزَا لِه قورئان و سونَهت
- 7..... پيشه‌کي
- 8..... فہزل و پلہ و پایہی دُعا و نِزَا کردن:
- 16..... نِزَا کردن لِه قورئان و سونَهت
- 82..... فہرست

موسوعة المصطلحات الإسلامية
TerminologyEnc.com

موسوعة تضم ترجمات المصطلحات
الإسلامية وشروحها بعدة لغات

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

موسوعة تضم ترجمات للأحاديث
النبوية وشروحها بعدة لغات

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

موسوعة تضم تفاسير وتراجم
موثوقة لمعاني القرآن الكريم

IslamHouse.com

مرجعية مجانية إلكترونية
موثوقة للتعريف بالإسلام

منتقى
المحتوى الإسلامي

موسوعة تضم المنتقى من
المحتوى الإسلامي باللغات

الإسلام 100 بأكثر من

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

